

419 10943

การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบ
กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จันทร์ทอง กองมณี

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
รับ.....
วันลงทะเบียน 26 ส.ค. 2557
เลขทะเบียน..... 228899
เลขเรียกหนังสือ ว 372.4 ค 115 ต

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางจันทร์ทอง กองมณี แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(ผศ.ดร.สุรกานต์ จังหาร)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย)

.....
(อาจารย์ ดร.สมปอง ศรีกล้า)

กรรมการ
(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

.....
(อาจารย์ ดร.นุยิต บุญทองเถิง)

กรรมการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

.....
(อาจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช)

กรรมการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

.....
(ผศ.ดร.สุรวาท ทองบุ)
คณบดีครุศาสตร์

.....
(ผศ.ดร.เกียรติศักดิ์ ไพโรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน 20 มี.ค. 2557.....พ.ศ.....

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบ
กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัย จันทร์ทอง กองมณี **ปริญญา** ค.ม. (หลักสูตรและการเรียนการสอน)

กรรมการที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองแดง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
อาจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 2) ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT 3) เปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT กลุ่มเป้าหมายนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนบ้านค้อแสนสี ตำบลดอกกล้า อำเภอบุพผรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT จำนวน 7 แผน 2) แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ จำนวน 7 ชุด 3) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ 4) แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบสมมติฐานใช้การทดสอบค่าที่ t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 86.51 /83.83

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ค่าเท่ากับ 0.6881

3. นักเรียนมีคะแนนทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Title : The Development of Skill in Reading and Writing the Word with Consonant Clusters by Using Drills and Cooperative Learning, NHT Technique for Prathom Sueksa 3 Students.

Author : Juntong Ghongmanee **Degree :** M.Ed. (Curriculum and Instruction)

Advisors : Dr. Poosit Boontongtherng Chairman
Dr.Prasopsuk Rittidet Committee

Rajabhat Maha Sarakham University, 2014

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop learning activity for enhancing the skill in reading and writing the word with consonant clusters by using drills and cooperative learning, NHT technique for Prathom Sueksa 3 students based on the 80/80 standardized criteria, 2) to study the effectiveness index of learning activity for enhancing the skill in reading and writing the word with consonant clusters by using drills and cooperative learning, NHT technique, 3) to compare the students' skill in reading and writing the word with consonant clusters before and after learning activity for enhancing the skill in reading and writing the word with consonant clusters by using drills and cooperative learning, NHT technique and 4) to investigate the students' satisfaction toward learning activity for enhancing the skill in reading and writing the word with consonant clusters by using drills and cooperative learning, NHT technique. The subjects used in this research consisted of 15 Prathom Sueksa 3 students who were studying in the second semester of academic year 2012 at Ban Khor Sansee school under the office of Roi-et primary educational service area 2. The research instruments were learning activity plans for enhancing the skill in reading and writing the word with consonant clusters by using drills and cooperative learning, NHT technique, reading and writing the word with consonant clusters drills, reading and writing the word with consonant clusters test, and satisfaction questionnaire. The data were analyzed

by using percentage, mean, standard deviation and t-test (Dependent samples)

The research results were as follows:

1. The learning activity for enhancing the skill in reading and writing the word with consonant clusters by using drills and cooperative learning, NHT technique for Prathom Sueksa 3 students yielded 86.51 /83.83, met the 80/80 criteria established.

2. The effectiveness index of learning activity for enhancing the skill in reading and writing the word with consonant clusters by using drills and cooperative learning, NHT technique was 0.6881

3. The students' skill in reading and writing the word with consonant clusters after learning activity for enhancing the skill in reading and writing the word with consonant clusters by using drills and cooperative learning, NHT technique was significantly higher than that before at the level of .01.

4. The students' level of satisfaction toward the learning activity for enhancing the skill in reading and writing the word with consonant clusters by using drills and cooperative learning, NHT technique was at a high level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก อาจารย์ ดร.ญษิต บุญทองเถิง และอาจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ผศ.ดร.สุรกันต์ จังหาร ประธานกรรมการสอบ และอาจารย์ ดร.สมปอง ศรีกัลยา ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้ข้อคิดคำแนะนำตลอดจนการแก้ไขด้วยความเอาใจใส่ ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณนายเทิดศักดิ์ โปธิสาขา ศึกษาานเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 2 นางไพลิน เตียงพลกรัง ครูชำนาญการ โรงเรียน บ้านตาจ้อยหนองสระ นางสาวชิตพิมล พลสมบัติ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านตาจ้อย หนองสระ นายไพศาล พระจันทร์ลา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองคูโลกเพ็กและ นายวรวิทย์ บุญญาริพิทักษ์ ครูชำนาญการ โรงเรียนบ้านตาจ้อยหนองสระที่กรุณาเป็น ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านค้อแสนสี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ร้อยเอ็ดเขต 2 ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลคณะครูทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัย ขอขอบพระคุณเพื่อนร่วมรุ่น พี่ น้อง ที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ ของบิดา มารดาผู้ให้ชีวิตให้ความรักความอบอุ่นต่อผู้วิจัยตลอดจนบูรพาจารย์ที่ได้อบรมสั่ง สอนให้ผู้วิจัยสามารถดำรงตนและศึกษาหาความรู้จนบรรลุผลสำเร็จได้ด้วยดี

จันทร์ทอง กองมณี

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติและเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอย่างมีคุณธรรมจริยธรรมทำให้สามารถประกอบกิจกรรมงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ความคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจภาษาไทยเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณีชีวิตทัศน์โลกทัศน์และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นทรัพย์สินทางปัญญาของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 37)

✦ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ความสามารถในการสื่อสารสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจความรู้ลึกและทักษะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารความสามารถด้านการคิด คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดอย่างสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ เน้นให้ผู้เรียนใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า และกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพของผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 7)

การอ่านและการเขียนคำเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ภาษาทุกภาษา ทั้งในการเรียนระดับพื้นฐานและในระดับสูง การเรียนในระดับพื้นฐานจะเน้นในด้านการอ่าน การเขียนได้ถูกต้อง มีความแม่นยำในหลักเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญและเป็นความจำเป็นของนักเรียนทุกคน ครูผู้สอนในระดับขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องหลักและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย อันได้แก่ หลักการสะกดคำ ไตรยางศ์ การผันเสียงวรรณยุกต์ คำควบกล้ำ อักษรนำ เป็นต้น และครูผู้สอนในระดับขั้นพื้นฐานจะต้องสามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างมีลำดับขั้นตอนจากเรื่องง่ายไปสู่เรื่องยาก ทำให้นักเรียนเรียนรู้ไปตามลำดับ

อย่างต่อเนื่องและไม่รู้สึกรว่าการเรียนภาษาเป็นเรื่องยาก การสอนหลักเกณฑ์ทางภาษาไทยให้แก่ นักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานครูต้องใช้เทคนิคการสอนอย่างหลากหลาย ใช้วิธี สอดแทรกหลักภาษาไปในกระบวนการสอนอ่านสอนเขียนอย่างผสมกลมกลืน นั่นก็ หมายความว่าครูจะต้องรู้วิธีสอนหลักภาษา โดยผสมผสานไปกับการสอนการใช้ภาษา และ สอนให้สนุกด้วยการให้นักเรียนสังเกตการใช้ภาษา สรุปลงเป็นกฎเกณฑ์ด้วยตนเอง จะได้ไม่ทำ ให้นักเรียนเบื่อวิชาภาษาไทย หากนักเรียนรักและเห็นคุณค่าของภาษาไทยก็จะเป็นคนรักการ อ่าน ซึ่งนับเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สำคัญยิ่ง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้เนื้อหา สารวิชาอื่น ๆ ของนักเรียนต่อไป (กรมวิชาการ, 2546 : 133)

คำควบกล้ำ เป็นลักษณะเฉพาะที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของภาษาไทยเพราะคำที่ใช้คำควบ กล้ำ มีลักษณะที่ทำให้เสียงในภาษาไทยมีความ ไพเราะและแสดงถึงความประณีตของการออก เสียงคำ เพราะการออกเสียงคำควบกล้ำจะแตกต่างจากการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้นตัวเดียว หากผู้พูดไม่ระมัดระวังในการออกเสียงจะออกเสียงผิดเป็นสาเหตุหนึ่งในการเขียนผิดและทำ ให้ความหมายที่ต้องการสื่อสารผิดไปด้วยการไม่ระมัดระวังการออกเสียงอ่านหรือพูดไม่ชัดเจน นอกจากนี้ทำให้ความหมายผิดพลาดแล้วยังทำให้เสียบุคลิกภาพของผู้พูดหรือผู้อ่านนั้นด้วย ปัจจุบันคนไทยส่วนใหญ่ไม่ค่อยให้ความสำคัญต่อการออกเสียงคำที่ใช้คำควบกล้ำให้ถูกต้อง ชัดเจน แม้คนที่อยู่ในวงการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีตำแหน่งหน้าที่สำคัญของประเทศก็จะพูดตาม สบายขาดความระมัดระวังในเรื่องการออกเสียงคำประเภทนี้โดยส่วนมากจะออกเสียงเฉพาะ พยัญชนะต้นตัวหน้าส่วนตัวควบจะไม่ออกเสียงเลยทำให้ภาษาผิดเพี้ยน ไปซึ่งจะเป็นตัวอย่างให้ เยาวชนรุ่นหลังไม่ให้ความสำคัญต่อการอ่านและการออกเสียงคำภาษาไทยให้ถูกต้องด้วยจึง ควรให้ครูผู้สอนจะได้สร้างความตระหนักให้นักเรียน ได้เห็นความจำเป็นและความสำคัญใน เรื่องการออกเสียงอ่านและพูดคำที่ใช้คำควบกล้ำให้ถูกต้อง (กรมวิชาการ, 2546 : 168)

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในปีการศึกษา 2554 ยังไม่ประสบผลสำเร็จเห็น ได้จากการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (National Test) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับต่ำ มีคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 58.60 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554 : 8) และคะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในระดับเขต พื้นที่การศึกษาเอ็ด เขต 2 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 54.65 ซึ่งต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยในระดับชาติ และผลจากการประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนตามคำบอกของผู้เรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านค้อแสนสี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด

เขต 2 ปีการศึกษา 2554 พบว่าผู้เรียนสามารถอ่านภาษาไทยได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 70.15 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่ที่โรงเรียนกำหนดไว้ร้อยละ 75 เนื้อหาในกาอ่านออกเสียงที่ผู้เรียนมีปัญหามากที่สุดคือ การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ (โรงเรียนบ้านค้อแสนสี, 2554 : 4) และจากข้อมูลผลจากการประชุมสัมมนาครูผู้สอนภาษาไทยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ปีการศึกษา 2555 พบว่าสาเหตุที่ทำให้ผลการประเมินคุณภาพระดับชาติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ในระดับต่ำ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 เนื่องมาจากครูผู้สอนภาษาไทยมีปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ ครูขาดเทคนิคและวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม กิจกรรมการเรียนรู้ไม่หลากหลาย จัดกิจกรรมไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กิจกรรมไม่สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ และความต้องการของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย ไม่สนใจเรียนขาดทักษะกระบวนการคิดขาดทักษะการเรียนรู้ และขาดการสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง

จากสภาพดังกล่าวผู้วิจัย ได้ศึกษาแนวทางในการเสริมสร้างกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านคำควบกล้ำร่วมกันเป็นกลุ่มมีความรับผิดชอบโดยเลือกใช้วิธีจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมกันคิด (Numbered Heads Together : NHT) โดยใช้แบบฝึกทักษะเป็นสื่อในการเรียนการสอน การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำนั้นผู้วิจัยควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนสนใจและเรียนรู้อย่างสนุกสนานและได้ฝึกบ่อย ๆ เพื่อให้เกิดความแม่นยำ โดยมีผู้วิจัยได้พัฒนาแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยาณี บุญประสิทธิ์ (2551 : 73) พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ร ล และพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว มีผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงเพิ่มขึ้นสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้แบบฝึกทักษะและงานวิจัยของสมศรี ภูมิชัย (2551 : 84-85) พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำมีผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำหลังเรียนสูงกว่าก่อนทดลอง

การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมกันคิด (Numbered Heads Together : NHT) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับการทบทวนหรือตรวจสอบความเข้าใจขั้นตอนการเรียนรู้ประกอบด้วยเตรียมประเด็นปัญหาหรือข้อคำถามที่จะให้ผู้เรียนศึกษาแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ประกอบด้วยผู้เรียนเก่ง 1 คนผู้ที่เรียนปานกลาง 3 คนและผู้เรียนอ่อน 1 คน แต่ละคนมีหมายเลขประจำตัวถามคำถามและมอบหมายงานให้ทำให้ผู้เรียนอภิปรายในกลุ่มย่อยจนมั่นใจว่าสมาชิกในกลุ่มทุกคนเข้าใจคำตอบคำถามคำถามในประเด็นที่กำหนดโดยเรียกหมายเลขประจำตัวผู้เรียนคนใดคนหนึ่งในกลุ่มตอบให้คำชมเชยกลุ่มที่สมาชิกในกลุ่ม

สามารถตอบคำถาม ได้ถูกต้องมากที่สุดผู้เรียนทุกคนตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำตอบที่ตนและกลุ่มร่วมกันศึกษาซักถามทำความเข้าใจข้อคำตอบจนกระจ่างชัดเจนส่วนแบบฝึกทักษะมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาที่เป็นทักษะมากช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน ได้ดีแบบฝึกเป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่งคือการให้นักเรียนทำแบบฝึกมาก ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ได้เกิดทักษะและมีความจำที่คงทนอีกด้วย (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2549 : 63)

✖✖ จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาไทยได้สนใจที่จะพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 / ๒

คำถามวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT มีประสิทธิภาพอย่างไร
2. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT มีประสิทธิผลอย่างไร
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ก่อนและหลังเรียนเป็นอย่างไร
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT เพียงใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT

สมมติฐานการวิจัย

ทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนบ้านค้อแสนสี ตำบลค้อกล้า อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด

ตัวแปรในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 ทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ

2.1 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้

เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เนื้อหาจากหนังสือเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พ.ศ. 2551 เรื่อง การอ่านและเขียนคำควบกล้ำ สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และนิสัยการอ่าน ตัวชี้วัดอ่านออกเสียงคำและข้อความเรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ ถูกต้องคล่องแคล่วและสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของ ภาษาและหลักภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและ รักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ตัวชี้วัด เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ กำหนดเนื้อเนื้อหาเป็น 7 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ 1) การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ กร กล กว 2) การอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ขร ขล ขว 3) การอ่านและเขียนคำควบกล้ำ คร คล คว 4) เรื่องการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ พร ปล 5) การอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ตร พล ผล 6) การอ่านและเขียนคำควบกล้ำไม่แท้ ทร จร และ 7) การอ่านและเขียนคำควบกล้ำไม่แท้ สร ชร

ระยะเวลาการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำหมายถึง พยัญชนะที่ควบกับตัว ร ล ว เป็นคำที่มี พยัญชนะต้น 2 ตัวเรียงกันออกเสียงกลืนกัน พยัญชนะตัวหลังคือตัวกล้ำซึ่งมีตัว ร ล ว แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1.1 คำควบแท้ คือคำที่มีพยัญชนะ 2 ตัวเรียงกัน พยัญชนะตัวหลังมี ร ล ว ประสมสระเดียวกันกับพยัญชนะตัวแรก เวลาอ่านจะออกเสียงพยัญชนะทั้ง 2 ตัว พร้อมกัน

1.2 คำควบไม่แท้ คือคำที่มีพยัญชนะ 2 ตัวเรียงกันประสมสระเดียวกันกับพยัญชนะตัวหลังเป็น ร เช่น ทร จร ชร สร โดยอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่แท้ที่เสียงพยัญชนะตัวหน้าเท่านั้นไม่ต้องออกเสียง ร

2. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำหมายถึง แบบฝึกปฏิบัติในการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาจากคำสำคัญสำหรับชั้น ป.3 จากระดับเขตพื้นที่การศึกษาใช้ฝึกทักษะให้ผู้เรียนเกิดความแม่นยำและเกิดความชำนาญในการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำได้ถูกต้องตามความหมายและอักขระวิธีตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช 2525 มีทั้งหมด 7 ชุดประกอบด้วย

- 2.1 แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 1 เรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ กร กถ กว
- 2.2 แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 2 เรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ชร ชล ชว
- 2.3 แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 3 เรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ คร คล คว
- 2.4 แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 4 เรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ พร พล
- 2.5 แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 5 เรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ตร พล ผล
- 2.6 แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 6 เรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำไม่แท้ ทร จร
- 2.7 แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 7 เรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำไม่แท้ สร ชร

3. กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT (Numbered Heads Together) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มมีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่มทั้ง โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกันการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกันคนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่าสมาชิกใน

กลุ่มไม่เพียงพอแต่จะรับผิดชอบต่อการเรียนของตนเท่านั้นหากจะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกในกลุ่มความสามารถของแต่ละบุคคล คือ ความสำเร็จของกลุ่มการกำหนดขนาดของกลุ่มโดยปกติประมาณ 3-4 คนและลักษณะอิงกลุ่มเป็นกลุ่มที่ละความสามารถ (ผู้ที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน) ร่วมกันทำกิจกรรมหรือศึกษาหาองค์ความรู้ร่วมกัน

4. กิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT หมายถึง การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการสอนการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำเป็นการเรียนรู้แบบร่วมกันคิด โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 5 คน แต่ละกลุ่มมีนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลางและต่ำ โดยผู้เรียนแต่ละกลุ่มย่อยได้หาข้อคำตอบและสมาชิกในกลุ่มทุกคนเข้าใจคำตอบ มีหมายเลขประจำตัวของตัวเองสมาชิกในกลุ่มตอบคำถามได้ถูกสมาชิกทุกคนในกลุ่มได้คะแนนเท่ากันเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับการทบทวนหรือตรวจสอบความเข้าใจขั้นตอนการเรียนประกอบด้วย

4.1 ขั้นเตรียม ประกอบด้วยกิจกรรมครูแนะนำทักษะในการเรียนรู้ร่วมกันและจัดกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย ๆ กลุ่มละ 5 คน

4.2 ขั้นสอน ได้แก่ ครูนำเข้าสู่บทเรียนแนะนำเนื้อหาแนะนำแหล่งข้อมูลและมอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่มปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะ

4.3 ขั้นทำกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ NHT โดยนักเรียนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อยแต่ละคนจะทำหน้าที่ของตนเองตามบทบาทที่ได้รับมอบหมาย

4.4 ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ เป็นขั้นตอนการตรวจสอบผลงานของกลุ่มและรายบุคคล

4.5 ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม เป็นขั้นตอนที่ครูและผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียนถ้ามีสิ่งที่ยังไม่เข้าใจครูจะอธิบายเพิ่มเติมและผู้เรียนช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่มและพิจารณาว่าอะไรคือจุดเด่นของงานและอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุง

→ 5. ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง คำควบกล้ำด้วยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ NHT แล้วมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์

80/80

จัดแบบฝึกกลุ่ม

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนรวมเฉลี่ยระหว่างเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของนักเรียนทุกคนที่ทำได้ระหว่างเรียน โดยกำหนด แบบฝึกทักษะ / แบบทดสอบย่อย / พฤติกรรมการเรียนรู้

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนรวมเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทดสอบวัดทักษะการอ่านและเขียนหลังเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

6. ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าคะแนนที่แสดงความก้าวหน้าของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องคำควบกล้ำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT

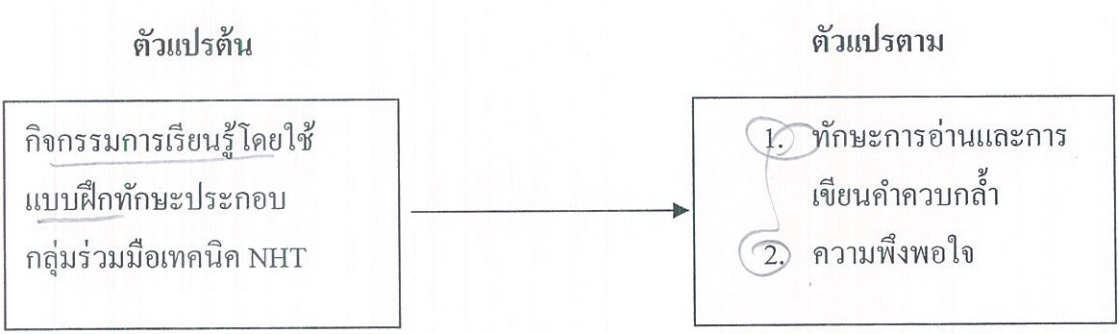
7. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องคำควบกล้ำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT วัดโดยการวัดความพึงพอใจตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ครูได้แผนจัดการเรียนรู้เรื่องคำควบกล้ำเพื่อนำไปจัดกิจกรรมให้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แล้วมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80
2. ได้แนวทางสำหรับครู ผู้บริหารและผู้สนใจในการพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหรือกลุ่มสาระอื่นต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยนี้ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551
2. การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ
3. วิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT
4. แบบฝึกทักษะ
5. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
6. การหาประสิทธิภาพ
7. การหาดัชนีประสิทธิผล
8. บริบทโรงเรียนบ้านค้อแสนสี
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 31 - 46) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่าภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจนอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณีและสุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไปภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

1. การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่านเพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

2. การเขียน การเขียนสะกดตามอักษรวิธี การเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียนซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์และเขียนเชิงสร้างสรรค์

3. การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณการพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการและการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

4. หลักการใช้ภาษาไทยธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทยการใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคลการแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

5. วรรณคดีและวรรณกรรมวิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูลแนวความคิดคุณค่าของงานประพันธ์และความเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่บทร้องเล่นของเด็กเพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทยซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดค่านิยมขนบธรรมเนียมประเพณีเรื่องราวของสังคมในอดีตและความงามของภาษาเพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

คุณภาพผู้เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้องคล่องแคล่วเข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่านปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอและมีมารยาทในการอ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวันเขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

3. เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำหรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตามและมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

4. สอดคล้องและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำ ในประโยคมีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่ง คำคล้องจอง แต่งคำขวัญและเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

5. เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็กซึ่งเป็น วัฒนธรรมของท้องถิ่น บทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อย กรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัดภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สาระที่ 1 การอ่าน

ตารางที่ 1 มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่านตัวชี้วัด

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	1. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆและบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ ถูกต้องคล่องแคล่ว 2. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน 3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 4. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน โดยระบุ	1. การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป.2 ไม่น้อยกว่า 1,200 คำรวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นประกอบด้วย 2. คำที่มีตัวการันต์ 3. คำที่มี วรรณ 4. คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง 5. คำพ้อง 6. คำพิเศษอื่น ๆ เช่น คำที่ใช้ ๗ ฤ ฤา การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น 1. นิทานหรือเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น 2. เรื่องเล่าสั้น ๆ 3. บทเพลงและบทร้อยกรอง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	<p>เหตุผลประกอบ</p> <p>5. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน</p> <p>6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน</p>	<p>4. บทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</p> <p>5. ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันในท้องถิ่นและชุมชน</p> <p>การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย 2. หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
ป .3	<p>6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน</p> <p>7. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ</p> <p>8. อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ</p> <p>9. มีมารยาทในการอ่าน</p>	<p>การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย 2. หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน <p>การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คำแนะนำต่างๆ ในชีวิตประจำวัน 2. ประกาศ ป้ายโฆษณา และคำขวัญ <p>การอ่านข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ</p> <p>มารยาทในการอ่าน เช่น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น 2. ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน 3. ไม่ทำลายหนังสือ 4. ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะงักหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

ตารางที่ 2 มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบ
	2. เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน	การเขียนบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของ คน สัตว์ สิ่งของและสถานที่
	3. เขียนบันทึกประจำวัน	การเขียนบันทึกประจำวัน
	4. เขียนจดหมายลาครู	การเขียนจดหมายลาครู
	5. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	การเขียนเรื่องตามจินตนาการจากคำ ภาพ และหัวข้อที่กำหนด
ป. 3	6. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน เช่น 1. เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า 2. ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ 3. ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล 4. ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

ตารางที่ 3 มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณและพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	<ol style="list-style-type: none"> 1. เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง 2. บอกสาระสำคัญจากการฟังและการดู 3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู 4. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู 5. พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น 	<p>การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก 2. นิทาน การ์ตูน เรื่องขบขัน 3. รายการสำหรับเด็ก 4. ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน 5. เพลง 6. การแนะนำตนเอง 7. การแนะนำสถานที่ในโรงเรียนและในชุมชน 8. การแนะนำ/เชิญชวนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในด้านต่าง ๆ เช่น การรักษาความสะอาดของร่างกาย 9. การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน 10. การพูดในโอกาสต่าง ๆ เช่น การพูดขอร้องการพูดทักทาย การกล่าวขอขอบคุณและขอโทษ การพูดปฏิเสธ และการพูดซักถาม
ป .3	<ol style="list-style-type: none"> 6. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด 	<p>มารยาทในการฟัง เช่น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด 2. ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง 3. ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		4. ไม่แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม เช่น โห่ ฮา หาว 5. ให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือ 6. ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง มารยาทในการดู เช่น 7. ตั้งใจดู 8. ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่นมารยาทในการพูด เช่น 9. ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะ 10. ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

ตารางที่ 4 มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	1. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	1. การสะกดคำ การแจกแจุก และการอ่านเป็นคำ 2. มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา 3. การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ 4. คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ
	2. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	1. คำที่มีอักษรนำ 2. คำที่ประวิสรรชนีย์และคำที่ไม่ประ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		วิสัชนีย์ 3. คำที่มี ฤ ฤา 4. คำที่ใช้ บัน บรร 5. คำที่ใช้ รร 6. คำที่มีตัวการ์นต์ 7. ความหมายของคำชนิดของคำ ได้แก่ 8. คำนาม 9. คำสรรพนาม 10. คำกริยา
	3. ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ	การใช้พจนานุกรม
	4. แต่งประโยคง่าย ๆ	การแต่งประโยคเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ 1. ประโยคบอกเล่า 2. ประโยคปฏิเสธ 3. ประโยคคำถาม 4. ประโยคขอร้อง 5. ประโยคคำสั่ง
	5. แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ	คำคล้องจอง คำขวัญ
	6. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	1. ภาษาไทยมาตรฐาน 2. ภาษาถิ่น

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

ตารางที่ 5 มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็นวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย
อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	1. ระบุนิยามที่ได้จากการอ่าน วรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน 2. รู้จักเพลงพื้นบ้านและเพลงกล่อม เด็กเพื่อปลูกฝังความชื่นชม วัฒนธรรม ท้องถิ่น 3. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ วรรณคดีที่อ่าน 4. ท่องจำบทอาขยาน ตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มี คุณค่าตามความ สนใจ	วรรณคดี วรรณกรรม และเพลงพื้นบ้าน 1. นิทานหรือเรื่องในท้องถิ่น- เรื่องสั้น ง่าย ๆ ปริศนาคำทาย 2. บทร้อยกรอง 3. เพลงพื้นบ้าน 4. เพลงกล่อมเด็ก 5. วรรณกรรมและวรรณคดีในบทเรียน และตามความสนใจบทอาขยานและบท ร้อยกรองที่มีคุณค่า 6. บทอาขยานตามที่กำหนด 7. บทร้อยกรองตามความสนใจ

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

จากการศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551 สรุปได้ว่า
สาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีทั้งหมด 5 สาระ ประกอบด้วย สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระ
การฟัง การดู และการพูด สาระหลักการใช้ภาษา และสาระวรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งแต่ละ
สาระนั้นจะมีมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้เพื่อเป็นเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพของ
นักเรียนแต่ละสาระ สำหรับการอ่านและเขียนคำควบกล้ำนั้น จัดอยู่ในสาระที่ 1 การอ่าน และ
สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา

การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ

ความหมายของคำควบกล้ำ

กรมวิชาการ (2540 : 11) ให้ความหมายของคำควบกล้ำ หรืออักษรควบ หมายถึง
พยัญชนะที่ควบกับ ร ล ว และออกเสียงกล้ำกัน

กรมวิชาการ (2546 : 168) ให้ความหมายของคำควบกล้ำว่า คือพยัญชนะที่ควบกับ ร ล ว ประสมสระเดียวกันออกเสียงควบกล้ำกันเป็นพยางค์เดียว โดยออกเสียงวรรณยุกต์ตาม พยัญชนะตัวหน้า แบ่งออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1 คำควบกล้ำแท้ ได้แก่ คำควบกล้ำที่ออกเสียงพยัญชนะ 2 ตัว ควบกล้ำกัน ดังนี้

1.1 พยัญชนะตัวหน้า ก ข ค ต ป พ ควบกับ ร เช่น กราบ ขริม ครึ่งเตรียม โปรด พร้อม ฯลฯ

1.2 พยัญชนะตัวหน้า ก ข ค ป ผ พ ควบกับ ล เช่น กล้อง ขลุ่ย คล้ายเปลี่ยน ผลัก เพลง ฯลฯ

1.3 พยัญชนะตัวหน้า ก ข ค ควบกับ ว เช่น แก้วงักว ไหว่แว้งคว้าง ฯลฯ

2 คำควบกล้ำไม่แท้ ได้แก่ คำควบกล้ำที่ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าเพียงตัวเดียวหรือออกเสียงเป็นอย่างอื่น ดังนี้

2.1 พยัญชนะตัวหน้า จ ช ศ ส ควบกับ ร จะออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าไม่ออกเสียง ร กล้ำ เช่น จริง สร้าง เส้า ศรีทธา ไชรี โทมม

2.2 พยัญชนะตัวหน้าออกเสียงเป็น ท ควบกับ ร ออกเสียงเป็น ซ เช่น ทรวง ทราบ ทรุก โทมม ฯลฯ

ราชบัณฑิตยสถาน (2542 : 80) ให้ความหมายของควบกล้ำ หรืออักษรควบ หมายถึงทำให้เข้ากัน หรือกลืนกัน

กิตติ ธิณีกุล (2543 : 60) ให้ความหมายของคำควบกล้ำไว้ดังนี้ คำควบกล้ำหมายถึงคำที่มีพยัญชนะต้น 2 ตัวเรียงกัน พยัญชนะตัวหลังเป็นตัว ร ล ว และผสมด้วยสระเดียวกัน

สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์ (2547 : 126) ได้ให้ความหมายของคำควบกล้ำหรืออักษรควบไว้ว่า อักษรควบหมายถึง พยัญชนะ 2 ตัวควบหรือกล้ำอยู่

ในสระเดียวกันในหนังสือนิติสารสาธก ของพระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารย์ยางกูร) (พระยาศรีสุนทรโวหาร. 2504 : 144) กล่าวถึง คำที่ใช้อักษรควบกล้ำว่ามีเสียงควบกล้ำ ร ล ว รวมทั้งหมด 21 เสียง เรียกว่า “ อักษรประโยค ” ซึ่งมี 7 หมวด คือ

1. ก กร กล กว
2. จ จร จด จว
3. ค คร คล คว
4. ต ตร ตล ตว
5. ป พร ปล ปว

พยัญชนะ ที่ ๑๐๓ กมี ๕๑๖ 1๑:๐๐๑ เสียง ดลิ่ง ๓๐๐ เสียงสระ
๑๕๖๐ กมี ดลิ่ง ๓๐๐ เสียงพยัญชนะ ๑๕๖๐ โดย ๐๐๐ เสียงสระ ๑๕๖๐
ตาม พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๓ เล่ม ๕ หน้า ๑๖๓

๑๓. พ. พร พล พว

จะเห็นได้ว่า อักษรควบกล้ำบางเสียงที่ยกมาข้างต้น ไม่มีใช้แล้วในภาษาไทยปัจจุบัน
เรามีพยัญชนะควบกล้ำอยู่ดังนี้ กร ขร คร ตร พร พล กล ขล คล ปล พล ผล กว ขวคว
นอกจากนี้อาจมีเสียงพยัญชนะควบกล้ำในคำไทยที่รับมาจากภาษาอื่น ๆ เช่นเสียง ทร มาจากภาษา
สันสกฤต และเสียง ฟร พล บร ตร ซึ่งมาจากภาษาอังกฤษแต่เราไม่นำมาใช้ในภาษาแบบแผน
มักนิยมใช้ในภาษาพูดเท่านั้น

สรุปได้ว่า คำควบกล้ำหรืออักษรควบ หมายถึงคำที่มีพยัญชนะต้นสองตัวเรียงกันตัว
หลังคือ ร ล ว ผสมด้วยสระเดียวกัน

การอ่านคำควบกล้ำ

สนธิ สัตโยภาส (2532 : 100) กล่าวว่า คำควบกล้ำให้ออกเสียงกล้ำกันระหว่างตัวหน้า
และตัว ร ล ว หลังจากที่เปล่งเสียงตามสัญลักษณ์แล้ว

ตัวอย่าง ครู ให้อ่านว่า คอ-รอ-อู-ครู

เกลือ ให้อ่านว่า กอ-ลอ-เอือ-เกลือ

กวาง ให้อ่านว่า กอ-วอ-อา-กวาง, กวาง-งอ-กวาง

ความ ให้อ่านว่า คอ-วอ-อา-ควา, ควา-มอ-ความ

พริก ให้อ่านว่า พอ-รอ-อิ-พริ, พริ-กอ-พริก

เปรียบ ให้อ่านว่า ปอ-รอ-เอือ-เปรียบ, เปรียบ-บอ-เปรียบ

ประสงค์ ราชณีสุข (2532 : 37) ให้ความหมายของพยัญชนะควบกล้ำและการออก
เสียงพยัญชนะควบกล้ำไว้ว่า ในภาษาไทยเราอาจใช้เสียงพยัญชนะสองเสียงควบกล้ำประสม
ด้วยสระเสียงเดียวกัน และออกเสียงพยัญชนะสองเสียงนั้นพร้อมกัน เช่น คำว่า พระ กลอง
กวาด เป็นต้น อาจจัดเป็นลักษณะพิเศษ อย่างหนึ่งของภาษาไทยก็ได้ พยัญชนะควบกล้ำในคำ
ภาษาไทย ซึ่งได้แก่ พยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำหรือเรียกคำควบกล้ำนี้ เท่าที่มีหลักฐานปรากฏอยู่
มาแต่สมัยกรุงสุโขทัยจากหลักศิลาจารึกของพ่อขุนรามคำแหง ซึ่งคนส่วนใหญ่จำกันได้ดี เช่น
ในน้ำมีปลา... ใครใคร่ค้าม้าค้า... ไพร่ฟ้าหน้าใส ฯลฯ

นภคล จันทรเพ็ญ (2534 : 79) ให้ความหมายของการอ่านออกเสียง สรุปได้ว่าการอ่าน
ออกเสียง คือการเปล่งเสียงตามตัวอักษร ถ้อยคำและเครื่องหมายต่างๆ ที่เขียนไว้ออกมาให้
ถูกต้อง ซึ่งหลักสำคัญของการอ่านออกเสียงข้อหนึ่งได้แก่ ความชัดเจน คือ ออกเสียงให้ชัดถ้อย
ชัดคำทั้งเสียงสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ และคำควบกล้ำ การอ่านออกเสียงพยัญชนะ ร ล และ

พยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว เป็นปัญหามากในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องทราบหลักการอ่านและฝึกอย่างถูกวิธี

วิธีออกเสียงพยัญชนะ ร ล และ ว

ในการออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว นั้นจะต้องรู้ถึงวิธีออกเสียงพยัญชนะ ร ล ว แต่ละตัวให้ถูกต้องก่อนดังที่ นันทนา รณเกียรติ (2529 : 20-22) กล่าวไว้ พอสรุปได้ดังนี้

1. เสียง /ร/ หรือรัวลิ้น (Trill) ออกเสียงโดยขยกลิ้นขึ้นไปที่เพดานแข็งอกเบา ๆ เมื่อกระแสมผ่านจุดนี้ก็จะทำให้ปลายลิ้นสลับออกและกลับไปแตะปุ่มเหงือกสลับกันหลาย ๆ ครั้ง

2. เสียง /ล/ หรือเสียงข้างลิ้น (Lateral) เกิดจากการกักลมไว้ตรงกลางของปาก คือ ยกส่วนของลิ้นแตะฐานบนให้สนิท แล้วปล่อยให้ลมผ่านออกมาด้านข้างของลิ้นข้างใดข้างหนึ่งหรือทั้งสองข้าง

3. เสียง /ว/ หรือเสียงริมฝีปาก-เพดานอ่อน ฐานที่เกิดของเสียงนี้เป็นการเปล่งเสียงควบกัน คือ ริมฝีปากบนกับริมฝีปากล่าง และลิ้นส่วนหน้ากับเพดานอ่อนร่วมกันในการออกเสียงดังเมื่อออกเสียงพยัญชนะ ร ล ว แต่ละเสียงได้คล่องแคล่ว จึงออกเสียงควบกล้ำกับพยัญชนะอื่น เช่น กราบ ปลา กวาง แต่ถ้ายังออกเสียงคำควบกล้ำไม่ได้ให้ออกเสียงโดยวิธีต่อไปนี้

3.1 ออกเสียงคำควบกล้ำโดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า ปลา ให้แยกเป็น

3.2 พยางค์ คือ ปะ-ลา

๒. ออกเสียงคำควบกล้ำที่แยกเป็น 2 พยางค์ นั้นซ้ำ ๆ ก่อนแล้วจึงทวีความเร็วขึ้น ๆ จนออกเป็นเสียงควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น

ปะ-ลา ปะ-ลา ปะ-ลา	—————>	ปลา
ตะ-รา ตะ-รา ตะ-รา	—————>	ตรา
กะ-หราบ กะ-หราบ กะ-หราบ	—————>	กราบ

สรุปได้ว่าคำควบกล้ำหมายถึง พยัญชนะสองตัวเขียนเรียงกันอยู่ต้นพยางค์ และใช้สระเดียวกัน เวลาอ่านออกเสียงกล้ำเป็นพยางค์เดียวกัน เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์นั้น จะผันเป็นไปตามเสียงพยัญชนะตัวหน้า

ปัญหาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัด

กรมวิชาการ (2546 : 168-170) ได้กล่าวถึงปัญหาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัดเจน ไว้ว่า เป็นลักษณะเฉพาะที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของภาษาไทยปัจจุบันคนส่วนใหญ่ไม่ค่อยให้ความสำคัญ ต่อการออกเสียงคำที่ใช้คำควบกล้ำให้ถูกต้องชัดเจนแม้แต่คนที่อยู่ในวง

การศึกษา หรือบุคคลที่มีตำแหน่งหน้าที่สำคัญของประเทศ ก็จะพูดตามสบายขาดความระมัดระวังใน เรื่องการออกเสียงคำประเพณีนี้น่าที่ควร ซึ่งจะเป็นตัวอย่างให้เยาวชนรุ่นหลัง ไม่ให้ความสำคัญต่อการออกเสียงคำไทยให้ถูกต้องด้วย จึงควรที่ครูผู้สอนจะได้สร้างความตระหนักให้นักเรียนถึงความจำเป็น และความสำคัญเรื่องการออกเสียงอ่าน และพูดคำที่ใช้คำควบกล้ำให้ถูกต้อง

ความหมาย

คำควบกล้ำหรือตัวควบกล้ำ คือพยัญชนะที่ควบกับ ร ล ว ประสมสระเดียวกันออกเสียงควบกล้ำกันเป็นพยางค์เดียว โดยออกเสียงวรรณยุกต์ตามพยัญชนะตัวหน้า แบ่งออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1. คำควบกล้ำแท้ ได้แก่ คำควบกล้ำที่ออกเสียงพยัญชนะ 2 ตัว ควบกล้ำกัน ดังนี้

- 1.1 พยัญชนะตัวหน้า ก ข ค ต ป พ ควบกับ ร เช่น กราบ ขริม ครั่งเตรียม โปรดพร้อม ฯลฯ
- 1.2 พยัญชนะตัวหน้า ก ข ค ป ผ พ ควบกับ ล เช่น กล้อง ขลุ่ย คล้ายเปลี่ยน ผลักเพลง ฯลฯ
- 1.3 พยัญชนะตัวหน้า ก ข ค ควบกับ ว เช่น แกวง ไกว ขวัก ไขว่คว้ากว้าง ฯลฯ

2. คำควบกล้ำไม่แท้ ได้แก่ คำควบกล้ำที่ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าเพียงตัวเดียวหรือออกเสียงเป็นอย่างอื่น ดังนี้

- 2.1 พยัญชนะตัวหน้า จ ช ศ ส ควบกับ ร จะออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าไม่ออกเสียงร กล้ำ เช่น จริง สร้าง เส้า ศรีทธา ไชรี โทรม
- 2.2 พยัญชนะตัวหน้าออกเสียงเป็น ท ควบกับ ร ออกเสียงเป็น ซ เช่นทรวง ทราบทรุดโทรม ฯลฯ

พยางค์ โคมุท (2510 : 24-26) ได้ให้ทัศนะคติเกี่ยวกับการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำไม่ชัดว่ามีสาเหตุ ดังนี้

1. เกิดจากการเอาอย่างที่ดี โดยธรรมชาติเด็ก ๆ มักจะมีการปรับตัวเพื่อให้เข้ากับสังคมวิธีการปรับตัวของเด็กวิธีหนึ่ง que เด็กชอบกระทำคือ การเอาอย่างเด็กมักจะเอาอย่างจากคนที่อยู่เหนือดน หรือบุคคลที่ตนยกย่องชมเชย บุคคลเหล่านี้จะเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก การอ่านอย่างนี้แบ่งเป็น 2 อย่างคือ

- 1.1 เด็กเอาอย่างผู้ใหญ่ เช่น ลูกคนจีน เอาอย่างการพูดของบิดามารดาของตนที่พูดภาษาไทยไม่ชัด ส่วนมากจะพูดคำควบกล้ำและ ร ล ไม่ชัดเจนซึ่งเราได้ยินเขาพูด “ปลา” ออก

เสียงเป็น “ปา”

1.2 เด็กเอาอย่างเด็ก พบว่า ลูกคนไทยบางแห่งชอบเอาอย่างเพื่อนๆที่เป็นลูกคนจีน ที่พูดไม่ชัด

2. อวัยวะในการออกเสียงบกร่อง อวัยวะในการออกเสียงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการ จะทำให้เสียงที่ออกมานั้นชัดหรือไม่ชัด ถ้าอวัยวะเหล่านั้นบกร่องไปอาจจะออกเสียงไม่ชัด หรือออกเสียงได้ก็ไม่ชัด อวัยวะออกเสียงที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัด

2.1 ริมฝีปาก ถ้าริมฝีปากแหงน เด็กจะไม่สามารถออกเสียงตัวพยัญชนะเป็นต้นว่า ป พ ว ได้ถูกต้องอันจะทำให้เสียงคำควบกล้ำไม่ชัด

2.2 ลิ้น นับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการออกเสียงอักษรควบกล้ำมาก หากลิ้นแข็งหรือมี ขนาดเล็กไป ใหญ่ไป หรือสั้นกว่าปกติ ย่อมทำให้สามารถออกเสียง ก ข ค ร ฯลฯ ได้ถนัด

2.3 ฟัน ในที่นี้หมายถึงฟันหน้า ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นการช่วยกักลมในการ ออกเสียง ถ้าฟันเสียง เช่น แมงกินฟัน ฟันเขยิบ หรือฟันห่าง ก็จะทำให้เสียงไม่ชัด

3. เกิดจากครุประถมต้น โดยเฉพาะครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วางรากฐานไว้ไม่คือออก เสียงไม่ชัดเจน

จากสาเหตุดังกล่าวยังคงเป็นปัญหาต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน จึงสมควรอย่างยิ่งที่ทุก ฝ่ายจะต้องช่วยกันแก้ไขอย่างจริงจังทั้งครูผู้สอนในทุกระดับชั้นและผู้ปกครองหลักและวิธีการ แก้ไขปัญหาการออกเสียงในการแก้ไขปัญหาคำอ่านออกเสียงจำเป็นจะต้องอาศัยเทคนิควิธี เฉพาะผู้วิจัยเลือกใช้หลักและวิธีการเฉพาะที่ใช้ในการแก้ปัญหาการพูดภาษาไทยไม่ชัดของ (ประสงค์ ราชณสุข, 2532 : 33-35) ดังนี้

1. วิธีแสดงตำแหน่งที่เกิดเสียง (Phonetic Placement Method) วิธีนี้ครูให้เด็กสังเกตการ ออกเสียงของครูว่า ขณะที่ครูออกเสียงนั้นลิ้นของครูแตะไว้ที่จุดใด ทำรูปปากอย่างไร เช่น ถ้า ออกเสียงพยัญชนะ ร ปลายลิ้นจะแตะที่ปุ่มเหงือก ถ้าออกเสียงสระ อู ปากจะเป็นรูปห่อกลม เมื่อเด็กสังเกตวิธีออกเสียงของครูจึงให้เด็กออกเสียงตาม ครูคอยสังเกตและแก้ไข

2. วิธีเร้าและตอบสนอง (Stimulus Response Method) วิธีนี้ครูออกเสียงที่เด็กพูดไม่ ชัดเจนให้เด็กฟัง และให้เด็กสังเกตวิธีออกเสียงของครูแล้วจึงให้เด็กออกเสียงนั้น ถ้าเด็กออกไม่ ถูกครูจะแก้ไขและให้ฝึกพูดใหม่จนคล่อง ครูให้กำลังใจนักเรียน โดยการยกย่องชมเชย

3. วิธีสะท้อนกลับ (Feedback Technique) วิธีนี้ครูผู้ฝึกจะให้เด็กได้ฟังเสียงของตน โดย การบันทึกเสียงไว้ให้ฟังภายหลัง หรือให้ฟังเสียงของตนเองในเวลาที่ออกเสียงนั้นอาจทำได้ ง่าย ๆ โดยการใช้นิ้วมือป้องปากและหูไว้ในขณะออกเสียง ซึ่งทำให้ได้ยินเสียงของตนเอง

ชัดเจน

4. วิธีใช้อุปกรณ์ประกอบการฝึก (Practice Materials) วิธีนี้ครูหรือผู้ฝึกจะใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบกิจกรรมการฝึก เช่น บัตรคำ บัตรภาพ แผนภูมิ วัสดุจำลอง หุ่นมือ เกม ซึ่งจะช่วยให้ได้รับผลดีในการแก้ไข โดยเฉพาะเด็กประณมวิธีดำเนินการแก้ไขการออกเสียง มีขั้นตอนดังนี้

4.1.1 ขั้นการฝึกฟัง ซึ่งแบ่งเป็น

- 1) ฝึกฟังเสียงที่ถูกต้อง
- 2) ฝึกวิเคราะห์เสียงตนเอง
- 3) ฝึกแยกความแตกต่างของเสียงที่ถูกต้องกับเสียงที่ผิด

4.1.2 ขั้นการออกเสียง ซึ่งแบ่งเป็น

- 1) ฝึกบริหารอวัยวะผลิตเสียง เช่น ริมฝีปาก ลิ้น เพื่อช่วยให้ออกเสียงได้

คล่องแคล่ว

- 2) ฝึกออกเสียงในระดับเสียง ระดับพยางค์ ระดับคำ ระดับประโยค ระดับการสนทนา

สนทนา

คำควบกล้ำในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การจัดทำบัญชีคำควบกล้ำในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากบัญชีคำพื้นฐาน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และบัญชีคำสำคัญที่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นควรทราบของสำนักมาตรฐานการศึกษา (สำนักมาตรฐานการศึกษา, 2555 : 43) แล้วนำมาจัดหมวดหมู่ได้ดังนี้

1. คำควบกล้ำ ที่มี กร กล กว กร ควบกล้ำ ได้แก่ ไส้กรอก ไม้กวาด รถกระบะ เลือกล้ำม ไส้กรอก เศษกระดาษ กระจง กระเซะ กระดอง กระดิก กระแต กระโดน กระทง กระท่อม กระบอก กระบะ กระบุง กระมั่ง กระยาสารท กลอน กล้อง กล่อม กลัก กรอง เกรด เกล็ด เกลี้ยง เกลียว เหวียน แกลบ กลางคืน กลางวัน นำเกลียด กรน ตะกร้อ ตะกละ สงกรานต์ กาลครั้งหนึ่ง กิโโลกรัม เกรงใจ กว้างขวาง กลาง เข็มกลัด ต้นมะกรูด กล้วยไม้ กล้วยหอม กล่องข้าว กล่องดินสอ กลับบ้าน

2. คำควบกล้ำ ที่มี ขร ขล ขว ควบกล้ำ ได้แก่ ไม้แขวนเสื้อ ขวิด ขลาดเขลา ขัดขวาง ขริบผม กว้างขวาง ขี้ขลาด ขรุขระ ขวนขวาย

3. คำควบกล้ำ ที่มี คล คร คว ควบกล้ำ ได้แก่ ลำคลอง รถเครื่อง ผู้ปกครอง ลีคราม เสื้อโคร่ง ศาสนาคริสต์ กัด ครอบครว ครูบาอาจารย์ ความ ความเข้าใจ ความ

เคยชิน ความเคารพ ความเจริญ ความชั่ว ความดี ความทุกข์ ความเป็นอยู่ ความเมตตา ความรุ่มเย็น ความรัก ความรู้ ความสวยงาม ความสะอาด ความสำคัญ ความสุข ความหนาว ความอบอุ่น คุณครู เครื่องกระป๋อง เครื่องแกง เครื่องเขียน คราด เครื่องครัว เครื่องใช้ เครื่องแต่งกาย เครื่องนอน เครื่องบังคับ เครื่องบิน เครื่องแบบ เครื่องปรุง เครื่องมือ เครื่องยนต์ เครื่องเรือน สงคราม แคลน จีไคโด ปกคลุม เกียรติคุณ คล่องแคล่ว ความดู

4. คำควบกล้ำ ที่มี พร ปร ปรด ควบกล้ำ ได้แก่ เพลงปลุกใจ เพาะปลูก เปลี่ยนแปลง แปรงสีฟัน ปลอดกภัย ปลาวาฬ ปลาหมึก ปลาหวาน ปกครอง ปกคลุม ประเทศชาติ ประสบการณ์ ปลอดหอมอน ปลอดโปร่ง ประกาศ ประพฤติ ประเทษ ประมาท ประมุข ประวัติ ประสงค์ ประหยัด ประหลาด ปราบกฏ เปรต เปรียบ ปลอม ปลัก ปลิว มะปริง ประกอบ ประเคน ประเดี้ยว ประถม ประทัด ประเมิน เพล ปลื้ม เปลี้ยว เปลื้อง สกปรก ปราบปราม ปรับปรุง ประองคอง ปลอดหอมอน เปล่าเปลี้ยว ปลาบปลื้ม ปลูก ปลาหมึก ปรีक्षा

5. คำควบกล้ำ ที่มี ตร พล พร ผล ควบกล้ำ ได้แก่ เพลิดเพลิน วิ่งผลัด พระพรวนดิน ต้นพริก พรหม พลัดปลั่ว พลิก ต้นกะเพรา เผลอ กราบพระ เผลอหลับ พลับพลึง นายพราน

6. คำควบกล้ำไม่แท้ ที่มี ทร จร ควบกล้ำ ได้แก่ ทะเลทราย อินทรี ทรวดโทรม จริงจ้ง ดินทราย ทราบ พุทรา

7. คำควบกล้ำไม่แท้ ที่มี สร ชร ควบกล้ำ ได้แก่ ก่อสร้าง เสรีฟ เสริม เสรีา เสริมสร้าง ไชรี

การเขียนคำควบกล้ำ

บันทึก พฤษะวัน (2522 : 170-174) จำแนกการเขียนไว้ 5 แบบ คือ

1. การสอนเขียนแบบใช้เสียงพาไป การสอนเขียนแบบนี้ให้ความเด่นของภาษาไทยที่มีเสียงคงที่ และความสัมพันธ์ของการฝึกอ่านแบบสะกดตัวกับการเขียนมาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่

2. การสอนเขียนให้เห็นรูปคำก่อน การสอนแบบนี้มุ่งให้นักเรียนฝึกเขียนคำใหม่ในบทเรียนให้แม่นยำยิ่งขึ้น และมุ่งให้เข้าใจความหมายของคำในรูปประโยค

3. การฝึกสะกดคำในขณะที่ครูเขียน หรือนักเรียนเขียนข้อความบนกระดานดำ หรือทำแผนภูมิประสบการณ์ หรือครูเขียนข้อความลงบนกระดานหรือแผนภูมินักเรียนสะกดตัวไปที่

ละคำ ครูเขียนไปตามที่นักเรียนสะกดเสร็จแล้ว ให้นักเรียนอ่านและคัดลอกลงสมุด

4. การเขียนโดยใช้บันทึกแบบอย่าง วิธีสอนโดยครูทำแถบประโยคเลื่อนได้โดยนักเรียนอ่านประโยคแล้วค่อย ๆ เลื่อนปิดประโยคจนมิด นักเรียนจึงเขียนประโยคนั้นลงไป การสอนเขียนแบบนี้เป็นการฝึกทักษะการอ่านเร็วที่สัมพันธ์กับการกวาดสายตา

5. การเขียนตามคำบอก เป็นวิธีการสอนที่นิยมใช้กันมาก และยังใช้ได้จนถึงปัจจุบันซึ่งจำเป็นต้องฝึกเสมอการเขียนคำควบกล้ำ เป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาเรื่องการเขียนสะกดคำ จึงถือเป็นแนวทางสำหรับศึกษาเรื่องการเขียนคำควบกล้ำ ซึ่ง กรมวิชาการ (2536 : 49-50) ได้เสนอกระบวนการไว้ดังนี้

1. ให้นักเรียนเห็นคำ
2. ให้นักเรียนได้ยินการออกเสียงคำที่ชัดเจนถูกต้อง
3. ให้นักเรียนฝึกออกเสียงที่จะเขียนให้ชัดเจนถูกต้อง
4. ให้นักเรียนรู้ความหมายและการใช้คำนั้น
5. ให้นักเรียนเขียนคำ

สรุปได้ว่า การเขียนคำควบกล้ำจะต้องลำดับขั้นตอน โดยให้ผู้เรียนเห็นคำได้ยินเสียงที่ถูกต้อง ออกเสียงให้ชัดเจน ให้ความรู้ความหมายของการใช้คำนั้น ๆ

กลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT (Numbered Heads Together)

การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ

การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2549 : 45-63)

การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่จะต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคล หรือความสำเร็จของกลุ่ม

การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือสามารถนำมาใช้ได้กับการเรียนทุกวิชาและทุกระดับชั้นและจะมีประสิทธิผลยิ่งกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้านการแก้ปัญหา การกำหนด

เป้าหมายในการเรียนรู้ การคิดแบบหลากหลาย การปฏิบัติการกิจที่ซับซ้อน การเน้นคุณธรรม จริยธรรม การเสริมสร้างประชาธิปไตยในชั้นเรียน ทักษะทางสังคม การสร้างนิสัยความรับผิดชอบร่วมกัน ความร่วมมือภายในกลุ่ม

ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2542 : 38-45) ได้อธิบายถึงความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า การเรียนรู้ร่วมมือเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้ เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม

จันทรา ตันติพงสานุรักษ์ (2543 : 37) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนรู้ด้วยร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และในความสำเร็จอย่างแท้จริง ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ตลอดจนการเป็นกำลังใจให้ซึ่งกันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองเท่านั้น แต่จะต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคล หมายถึงความสำเร็จ ของกลุ่มด้วย

สนอง อินละคร (2544 : 116) ให้ความหมายว่า การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือหมายถึง การจัดการเรียนการสอน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละ 4-6 คน ที่มีความสามารถคละกันคือ นักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2-4 คน และนักเรียนอ่อน 1 คน นักเรียนทุกคนเรียนรู้ และทำกิจกรรมร่วมกัน มีการปรึกษาหารือกันภายในกลุ่ม ผลสำเร็จของนักเรียนแต่ละคนคือ ผลสำเร็จของกลุ่ม

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 134) ให้ความหมายการเรียนรู้ร่วมมือหมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกไปเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งเป็นลักษณะการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างชัดเจน มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกัน

และกัน

มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ทิสนา แคมมณี (2547 : 98-107) ได้อธิบายถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า เป็นการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม

วิมลรัตน์ สุนทร โรจน์ (2549 : 45) ได้อธิบายถึง การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ว่าเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งจัดผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งจะประกอบไปด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน โดยจะมีคนเก่ง ปานกลางและอ่อนอยู่ในกลุ่มและในการจัดกิจกรรมสมาชิกในกลุ่มจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะคนเก่งจะต้องช่วยเหลือคนปานกลางและคนอ่อนให้มีความสามารถใกล้เคียงกันตน มีความรับผิดชอบต่อกันในกลุ่มร่วมมือกันเพราะการฝึกฝนกิจกรรมแต่ละครั้งคะแนนที่ได้จะเป็นคะแนนของกลุ่ม

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่ม โดยร่วมมือกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยกลุ่มมีผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ทุกคนภายในกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนของตนและส่วนรวม ผลลัพธ์ที่ได้เป็นความสำเร็จของกลุ่ม

ความสำคัญของการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือ

กรมวิชาการ (2545 : 4) ได้อธิบายว่ายุทธศาสตร์การสอนหรือวิธีการสอนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนด การจัดการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือ เป็นการสอนที่พัฒนานักเรียนการสอนบรรลุ จุดหมายที่กำหนด เป็นการสอนที่พัฒนานักเรียนในด้านวิชาการ และทักษะสังคม โดยให้นักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันจนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของการเรียนร่วมกันทุกคนในปัจจุบันครูผู้สอนจำนวนมากเน้นการพัฒนานักเรียนในด้านวิชาการ โดยไม่เน้นการพัฒนาทักษะทางสังคม และมักจะส่งเสริมให้นักเรียนเรียนด้วยการแข่งขัน หรือเรียนตามลำพัง ซึ่งการสอนทั้งสองอย่างไม่ได้คำนึงถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนคนอื่น ๆ ในชั้น สภาพการเรียนการสอนดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายหลายประการแก่นักเรียน กล่าวคือ การสอนแบบแข่งขันทำให้เกิดผู้แพ้ผู้ชนะ โดยผู้ชนะจะดีใจ สำหรับผู้แพ้จะเสียใจซึ่งสัดส่วนของ ผู้ชนะจะน้อยกว่าผู้แพ้มาก มีผลทำให้นักเรียนส่วนใหญ่เกิดความเครียด และไม่มีความสุขในการเรียน ดังนั้นการจัดการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือ จึงเป็นวิธีการที่จะแก้ปัญหาดังกล่าวและยังเป็นการเตรียมนักเรียนให้ดำรงชีวิต

อยู่ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น ความสำคัญของการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือ คือ ช่วยส่งเสริมทักษะทางสังคม ทักษะการทำงานกลุ่ม ความสามัคคีและความรับผิดชอบ พร้อมทั้งส่งผลต่อพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ด้วย

หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทิสนา เขมมณี (2547 : 99-107) ได้อธิบายถึงหลักการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่าหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือผู้เรียนควรร่วมมือในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขันซึ่งมีหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการดังนี้

1. การพึ่งพาและเกื้อกูลกันกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะต้องตระหนักว่าทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกันและจะต้องพึ่งพากัน เพื่อความสำเร็จร่วมกัน ดังนั้นทุกคนต้องรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนและในขณะเดียวกันก็ช่วยเหลือสมาชิกอื่น ๆ ในกลุ่มด้วยเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน
2. การเรียนรู้ที่ดีต้องปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด มีปฏิสัมพันธ์กันการที่สมาชิกในกลุ่มมีการพึ่งพาอาศัยกัน เป็นปัจจัยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูลและการเรียนรู้ต่าง ๆ สมาชิกในกลุ่มจะห่วงใย ใ่วางใจ ส่งเสริมและช่วยเหลือกันในการทำงานต่าง ๆ ร่วมกัน ส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน
3. การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคมการที่สมาชิกในกลุ่มต้องทำงานร่วมกัน พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การทำงานจะประสมผลสำเร็จได้ต้องอาศัยทักษะที่สำคัญ ๆ เช่น ทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะการสื่อสารทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น รวมทั้งการยอมรับ ใ่วางใจกันและกันงานจึงจะดำเนินไปได้
4. การเรียนรู้กันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะต้องมีกระบวนการวิเคราะห์กระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น เช่น การวิเคราะห์วิธีการทำงานของกลุ่มพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่มและผลงานของกลุ่ม
5. การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงาน หรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและวัดประเมินได้ (Individual Accountability) สมาชิกในกลุ่มการเรียนรู้ทุกคนจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบ และพยายามทำงานตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ ไม่มีใครที่จะได้รับผลประโยชน์โดยที่จะไม่ทำหน้าที่ของตน ดังนั้นกลุ่มจึงจำเป็นต้องตรวจสอบผลงาน ทั้งที่เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม อาจจัดเป็นกลุ่มเล็ก ๆ หรือจับคู่ เพื่อจะได้มี

โอกาสเอาใจกันและกันการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในกลุ่มจากหลักการการเรียนรู้แบบร่วมมือ พอสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะประสบผลสำเร็จได้นั้นสมาชิกแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกลุ่ม โดยจะต้องช่วยเหลือ ฟังพาดูซึ่งกันและกันและในการทำงานร่วมกันสมาชิกต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันยอมรับไว้วางใจกัน

สรุป สมาชิกในกลุ่มการเรียนรู้ทุกคนจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบ และพยายามทำงานตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถไม่มีใครที่จะได้รับผลประโยชน์โดยที่จะไม่ทำหน้าที่ของตน ดังนั้นกลุ่มจึงจำเป็นต้องตรวจสอบผลงาน ทั้งที่เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม อาจจัดเป็นกลุ่มเล็ก ๆ หรือจับคู่ เพื่อจะได้มีโอกาสเอาใจกันและกัน การสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในกลุ่มจากหลักการ การเรียนรู้แบบร่วมมือ พอสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะประสบผลสำเร็จได้นั้นสมาชิกแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกลุ่ม โดยจะต้องช่วยเหลือ ฟังพาดูซึ่งกันและกันและในการทำงานร่วมกันสมาชิกต้องมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันยอมรับไว้วางใจกัน รวมทั้งมีการตรวจสอบผลงานของสมาชิกในกลุ่มเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน

ประเภทของกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้

ทิสนา แคมมณี (2547 : 102) ได้อธิบายถึงประเภทของกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า กลุ่มการเรียนรู้ที่ใช้กัน โดยทั่วไปมี 3 ประเภท ดังนี้

1. กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างเป็นทางการ (Formal Cooperative) กลุ่มประเภทนี้จัดขึ้นโดยการวางแผน จัดระเบียบ กฎเกณฑ์ วิธีการและเทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้สามารถต่างๆ อย่างต่อเนื่องอาจเป็นหลาย ๆ ชั่วโมงติดต่อกัน หลายสัปดาห์จนผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่กำหนด
2. กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบไม่เป็นทาง (Informal Cooperative) กลุ่มประเภทนี้จัดขึ้นชั่วคราว เฉพาะกิจ โดยสอดแทรกการสอนปกติ โดยเฉพาะการสอน แบบบรรยาย ครูสามารถจัดกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือสอดแทรกเข้าไปเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมุ่งความสนใจ
3. กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างถาวร (Cooperative Base Groups) กลุ่มประเภทนี้เป็นกลุ่มการเรียนรู้ที่สมาชิกกลุ่มมีประสบการณ์การทำงานและการเรียนรู้ร่วมกันมานาน จนกระทั่งเกิดความสัมพันธ์ภาพที่แน่นแฟ้น สมาชิกกลุ่มมีความผูกพันห่วงใย ช่วยเหลือกันและกันอย่างต่อเนื่อง

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือนี้ นักการศึกษาได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือไว้อย่างหลากหลายซึ่ง สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 135-136)

ได้นำเสนอไว้ดังนี้

1. เทคนิคการเรียนรู้แบบแข่งขันเป็นทีม (TGT)
2. เทคนิคการเรียนรู้แบบประสบความสำเร็จเป็นทีม (STAD)
3. เทคนิคการเรียนรู้แบบวิธีการต่อภาพ (Jigsaw 1)
4. เทคนิคการเรียนรู้แบบวิธีการต่อภาพ (Jigsaw 2)
5. เทคนิคการเรียนรู้แบบการร่วมมือกันเป็นกลุ่ม (TAI)
6. เทคนิคการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวนเป็นกลุ่ม (GI)
7. เทคนิคการเรียนรู้แบบการเรียนรู้ร่วมกัน (LT)
8. เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมกันคิด (NHT)
9. เทคนิคการเรียนรู้แบบ CO-OP CO-OP

จากการศึกษาหลักการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแต่ละประเภทพบว่าเหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านเชิงวิเคราะห์ ดังนั้นผู้ศึกษาค้นคว้าจึงได้เลือกการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ NHT (Numbers Heads Together) เหมาะสมสำหรับการเรียนการสอนภาษาไทย และเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมที่เป็นการทบทวนความรู้และให้นักเรียนร่วมกันทำความเข้าใจเนื้อหาและสามารถนำเสนอผลงานเท่าเทียมกัน เพราะนักเรียนในแต่ละกลุ่มมีความสามารถที่แตกต่างซึ่งมีทั้งเรียนเก่ง ปานกลางและเรียนอ่อน

เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือกันคิด (NHT)

นักการศึกษาได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ NHT : ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้นำเสนอไว้ดังนี้ (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2545 : 136-137 ; อ้างอิงมาจาก สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2532 : 74)

1. ลักษณะเฉพาะของการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ (NHT) เป็นรูปแบบของกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมและพัฒนาความรู้ ความสามารถ ซึ่งมีหลากหลายรูปแบบ ทั้งนี้ สเป็นเซอร์ เคแกน (Spencer Kagan) นักการศึกษาชาวสหรัฐอเมริกาได้ทำการวิจัยและพัฒนาขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางสังคม (Social Skills) ให้แก่ผู้เรียน ในด้าน
 - 1.1 การแสดงบทบาทหน้าที่ของตนเองในกลุ่ม
 - 1.2 การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน
 - 1.3 การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

1.4 การยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

1.5 การรู้จักให้และรับคำชมเชย

1.6 การรู้จัก “ขอโทษ” และ “ขอบคุณ”

1.7 การใช้คำถามเพื่อให้เกิดการเรียนรู้

1.8 การรู้จักวิธีประนีประนอม

1.9 การรู้จักขอความช่วยเหลือ

2. เพื่อฝึกทักษะการคิดและการสื่อสาร

องค์ประกอบสำคัญ

1. กลุ่มขนาดเล็ก จำนวน 4-6 คน จัดแบบคละความสามารถและเพศ

2. สมาชิกต้องมีความมุ่งมั่น และมีอุดมการณ์ที่จะทำงานร่วมกันให้สำเร็จ

3. ผู้สอนจะต้องจัดการให้กลุ่มทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การทำงานกลุ่ม

ประสบผลสำเร็จ เช่น การจัดที่นั่ง การสร้างระเบียบของห้อง เป็นต้น

การเตรียมการ

1. ประเด็นใหญ่ที่ศึกษา

2. แหล่งข้อมูล สื่อ อุปกรณ์ สารสนเทศ ตามที่ผู้เรียนต้องการ

3. แบบรายงานการวางแผนดำเนินงานของกลุ่ม

2. ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

2.1 ผู้สอนกำหนดประเด็นใหญ่ที่ศึกษา และหัวข้อย่อยหรือปัญหาที่สอดคล้องกับประเด็นใหญ่ ให้ผู้เรียนศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูล สารสนเทศที่เตรียมไว้ให้ แล้วเสนอหัวข้อเรื่องหรือปัญหาที่แต่ละคนสนใจ จัดให้ผู้เรียนที่เลือกหัวข้อเดียวกันมารวมกลุ่มกัน ทั้งนี้ ไม่ควรเกิน 5 คน

2.2 แต่ละกลุ่มวางแผนร่วมกันในการทำงาน และการเขียนรายงานการวางแผนดำเนินงานส่งให้ผู้สอนพิจารณา ตามหัวข้อดังนี้

2.2.1 เรื่องที่ศึกษา

2.2.2 สมาชิกกลุ่ม

2.2.3 วิธีการศึกษา

2.2.4 แหล่งความรู้ที่ใช้

2.2.5 การแบ่งหน้าที่ภายในกลุ่ม

2.3 กลุ่มดำเนินงานตามแผนการที่วางไว้ โดยศึกษาจากแหล่งข้อมูลทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ผู้สอนกำกับดูแล ให้คำปรึกษา ติดตามความก้าวหน้าในการทำงานของกลุ่ม และช่วยเหลือเมื่อกลุ่มต้องการ

2.4 กลุ่มรวบรวมข้อมูลจากการดำเนินงานในกิจกรรมข้อ 3 ร่วมกันวิเคราะห์ และประเมินข้อมูล สรุปประเด็นสำคัญของชิ้นงานกลุ่ม วางแผนการนำเสนอผลงานต่อชั้นให้นำสนใจพร้อมทั้งแบ่งหน้าที่ให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการนำเสนอผลงานกลุ่ม

2.5 กลุ่มนำเสนอผลงานตามหัวข้อเรื่องที่ศึกษาที่ละกลุ่ม กลุ่มอื่น ๆ เป็นผู้นำและจดบันทึกประเด็นที่แตกต่าง เพื่อขยายแนวคิดของตนเองให้กว้างไกล ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานในระหว่างการนำเสนอ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนร่วมประเมิน และแสดงความคิดเห็นที่มีผลต่องานทุกชิ้น

3. การประเมินผล

3.1 ประเมินผลงานกลุ่มของกลุ่มร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

3.2 ประเมินผู้เรียนรายบุคคล โดยการสังเกตพฤติกรรมปฏิบัติงาน

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 : 63) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ โดยกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ NHT หรือ แบบร่วมกันคิด (Numbered Heads Together) ว่าเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับการทบทวนหรือตรวจสอบความเข้าใจ

ขั้นตอนการเรียนรู้ประกอบด้วย

1. เตรียมประเด็นปัญหาหรือข้อคำถามที่จะให้ผู้เรียนศึกษา
2. แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม ๆ กลุ่มละ 4-5 คน ประกอบด้วยผู้ที่เรียนเก่ง 1 คน ผู้ที่เรียนปานกลาง 2 คน ผู้ที่เรียนอ่อน 1-2 คน แต่ละคนมีหมายเลขประจำตัว
3. ถามคำถามและมอบหมายงานให้ทำ
4. ให้ผู้เรียนอภิปรายในกลุ่มย่อยจนมั่นใจว่าสมาชิกในกลุ่มทุกคนเข้าใจคำตอบ
5. ครูถามคำถามในประเด็นที่กำหนด โดยเรียกหมายเลขประจำตัวผู้เรียนคนใดคนหนึ่งในกลุ่มตอบ
6. ให้คำชมเชยกลุ่มที่สมาชิกในกลุ่มสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องมากที่สุด ผู้เรียนทุกคนตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบที่ตนและกลุ่มร่วมกันศึกษา ซึ่งถามจนเกิดความเข้าใจในเรื่อง

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT เป็นการเรียนรู้แบบร่วมกันคิด เป็นสอนที่เหมาะสมสำหรับการทบทวนหรือตรวจสอบความเข้าใจ

แบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะ เป็นสื่อประเภทหนึ่งสำหรับให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มขึ้น ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะและนักรการศึกษาได้กล่าวไว้ ดังนี้

ความหมายของแบบฝึก

แบบฝึก หมายถึง แบบฝึกหัดหรือชุดการสอนที่เป็นแบบฝึกที่ใช้เป็นตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2539 : 483)

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537 : 490) ให้ความหมายของแบบฝึกปฏิบัติว่า หมายถึงคู่มือนักเรียน ที่นักเรียนต้องใช้ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนจากชุดการสอนเป็นส่วนที่นักเรียนบันทึกสาระสำคัญและทำแบบฝึกหัดด้วย มีลักษณะคล้ายกับ “แบบฝึกหัด” แต่ครอบคลุมกิจกรรมที่ผู้เรียนพึงกระทำมากกว่าแบบฝึกหัด อาจกำหนดแยกเป็นแต่ละหน่วยเรียกว่า “Worksheet” หรือ “กระดาษคำตอบ” ซึ่งผู้เรียนต้องถือติดตัวเวลาประกอบกิจกรรมต่าง ๆ หรืออาจรวมเป็นเล่มเรียกว่า “Workbook” โดยเย็บรวมเรียงตามลำดับตั้งแต่หน่วยที่ 1 ขึ้นไป แบบฝึกปฏิบัติเป็นสมบัติส่วนตัวของผู้เรียน แต่ต้องเก็บไว้ที่ชุดการสอนเป็นตัวอย่าง 1 ชุดเสมอ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2538 : 147) ให้ความหมายว่าแบบฝึก หรือแบบฝึกหัด หรือแบบฝึกเสริมทักษะ เป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่ง สำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกหัดอยู่ท้ายบทเรียน ในบางวิชาแบบฝึกหัดจะมีลักษณะเป็นแบบฝึกปฏิบัติ

2. ความสำคัญของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ในการฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย จำเป็นต้องอาศัยแบบฝึก เพื่อทบทวนความเข้าใจในเรื่องที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว ครูผู้สอนส่วนใหญ่ใช้แบบฝึกหัดที่มีอยู่ในหนังสือแบบเรียนให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหลังจากที่เรียนจบบทนั้น แล้ว แต่เนื่องจากหนังสือบางเล่มไม่มีแบบฝึกหัดหรือมีก็แต่เพียงเล็กน้อย ครูผู้สอนจำเป็นต้องสร้างหรือจัดทำแบบฝึกให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องที่สอนไป เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะและเกิดความรู้ความเข้าใจมากขึ้น โดยอาศัยเนื้อหาในแบบเรียนเป็นหลัก จะเห็นได้ว่าแบบฝึกหัดมีความสัมพันธ์กับหนังสือแบบเรียนโดยตรง และเนื่องจากนักเรียนแต่ละคนแต่ละกลุ่มมีพื้นฐานความรู้ความสนใจที่แตกต่างกัน ครูผู้สอนควรคำนึงถึงวิธีสอน การเตรียมบทเรียนและการเลือกแบบฝึกหัดประกอบ นอกเหนือจากที่มีในบทเรียนแล้ว เพื่อให้การสอนประสบผลสำเร็จ

กมล ดิษฐกมล (จันทร์หา ปรีชา, 2548 : 25 ; อ้างอิงมาจาก กมล ดิษฐกมล, 2509 : 15) กล่าวว่า หัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่การฝึก (Drill) การฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้นจึงจะทำให้เกิดความชำนาญ แคล่วคล่องว่องไว และทำได้โดยอัตโนมัติ

ศุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 15) ยังได้กล่าวว่า สิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้น คือ แบบฝึกทักษะ หรือแบบฝึกหัด เพราะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้นำความรู้ที่เรียนมาแล้วไปฝึกให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

ถวัลย์ มาศจรัส (2546 : 63) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของแบบฝึกว่า สิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้การสอนของครูประสบผลสำเร็จได้ก็คือ แบบฝึก เพราะการใช้แบบฝึกครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด จะช่วยทุ่นเวลาในการสอน กฎเกณฑ์ การยกตัวอย่าง ทั้งยังเป็นการวัดผลการเรียนการสอนในแต่ละเรื่องด้วย

รัชณี ศรีไพรวรรณ (2527 : 12) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้มากขึ้น
 2. ให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน
 3. ช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงเนื้อหาวิธีสอน และกิจกรรมในแต่ละบทเรียน
 4. ช่วยเด็กให้เรียน ได้ดีตามความสามารถของเด็ก
 5. ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลงานของตนเองได้
 6. ฝึกให้เด็กทำงานตามลำดับโดยมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2539 : 69) กล่าวว่าแบบฝึกมีประโยชน์ต่อการเรียนของเด็กดังนี้

1. เป็นอุปกรณ์ช่วยภาระของครู
2. ช่วยให้นักเรียน ได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาได้ดีขึ้น
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในทาง

จิตใจมาก

4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน
5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนบทเรียนแล้ว
6. ช่วยให้เด็กสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ได้ชัดเจน
8. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝน ได้เต็มที่ นอกเหนือจากที่เรียนในบทเรียน
9. ช่วยให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง
10. ช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544 : 24 – 25) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น
2. ช่วยให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาของบทเรียน และคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน
3. ทำให้เกิดความสนุกสนาน
4. ทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง
5. สามารถนำแบบฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้
6. ทำให้ครูผู้สอนทราบความบกพร่องของนักเรียน
7. ทำให้ประหยัดเวลา
8. ทำให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จะเห็นว่าแบบฝึกมีความจำเป็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จึงถือได้ว่าแบบฝึกเป็นสื่อและอุปกรณ์อย่างหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งครูสามารถนำไปประกอบการสอนได้เป็นอย่างดี แบบฝึกหัดจึงมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับวิธีสอนเนื่องจากแบบฝึกทักษะมีความสำคัญดังกล่าวมาแล้ว จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องศึกษาหาความรู้ในการสร้างแบบฝึกหัดที่จะฝึกทักษะให้กับนักเรียน ครูจะต้องเลือกเฟ้นหรือสร้างให้แบบฝึกหัดนั้นมีประสิทธิภาพสูง และเหมาะสมกับการที่จะนำไปใช้กับนักเรียนมากที่สุด

3. การสร้างชุดฝึกหรือแบบฝึกปฏิบัติ การสร้างชุดฝึกหรือแบบฝึกสำหรับวิชาต่าง ๆ ย่อมไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับระดับชั้นและเนื้อหา อย่างไรก็ตามการสร้างชุดฝึกหรือแบบฝึกมีวิธีการพอสรุปได้ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2537 : 490)

1. ควรมีคำชี้แจงการใช้ที่มีการกำหนดทิศทางไว้เด่นชัด เช่น เมื่อให้ผู้เรียนอ่านข้อความใดข้อความหนึ่งแล้ว ก็จะเขียนว่า “โปรดอ่านเรื่อง.....หน้า.....” หรือ “โปรดพลิกไปหน้า.....เรื่อง.....”

2. ควรมีตารางการปฏิบัติเพื่อให้นักเรียนวางแผนได้เองซึ่งเรียกว่า “ใบแนะนำ” หรือ “Guidesheet”

3. ไม่ว่าจะแบบแผน หรือเป็นเล่ม ควรมี “แผนการสอน” โดยสังเขป ไว้ด้วย โดยเฉพาะมโนคติ วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียน สื่อการสอนและประเมินผลเพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบทิศทาง เป้าหมายและบทบาทของตนเอง

4. ในกรณีที่มีกิจกรรมให้นักเรียนตอบ เต็มคำ เขียนภาพ ฯลฯ ก็ต้องเตรียมเนื้อหาที่ไว้ในแบบฝึกให้ตรงกัน โดยใช้หมายเลข และรหัสไว้เด่นชัดพอที่ผู้เรียนจะตอบได้ตรงตามที่ครูกำหนดไว้และควรมี “บัตรเฉลย” ไว้ให้แต่ไม่เด่นชัดจนเกินไปเพื่อป้องกันการเฉลยก่อนทำ

กิจกรรม การมีเฉลยไว้จะช่วยแบ่งเบาภาระของครูเพราะนักเรียนช่วยกันตรวจเอง และส่งเสริมการเรียนรายบุคคล ได้ด้วย “บัตรเฉลย” อาจอยู่ในแบบฝึกปฏิบัติหรือแยกต่างหาก

5. ควรออกแบบให้สะดวกตา น่าอ่าน ใช้ภาษาที่เป็นกันเอง และมีการ์ตูนประกอบเนื้อหาให้น่าสนใจ

6. เนื้อหาในชุดฝึกปฏิบัติ ในส่วนที่เกี่ยวกับหัวเรื่องต่าง ๆ ควรให้ตรงกับเนื้อหาหรือประสบการณ์อื่นใดที่ครูกำหนดแบบฝึกปฏิบัติไม่มีรูปแบบที่ตายตัว ขึ้นอยู่กับจินตนาการของผู้เขียน หากเป็น “กระดาษคำตอบ” ก็ไม่มีอะไรสลับซับซ้อนและอาจไม่ต้องมีแผนการสอนไว้ถ้าผู้เรียนยังอยู่ระดับต่ำเกินไป เช่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 4 เป็นต้น

4. ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

สุนันtha สุนทรประเสริฐ (2544 : 146) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะไว้ดังนี้

1. ศึกษาปัญหาและความต้องการ โดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากเป็นไปได้ควรศึกษาความต่อเนื่องของปัญหาในทุก ๆ ระดับชั้น
2. วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหา ออกเป็นเนื้อหาหรือทักษะย่อย ๆ เพื่อใช้ในการสร้างแบบทดสอบและแบบฝึกหัด
3. พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบและขั้นตอนการใช้แบบฝึก เช่นจะนำแบบฝึกไปใช้อย่างไร ในแต่ละชุดจะประกอบด้วยอะไรบ้าง
4. สร้างแบบทดสอบ ซึ่งอาจมีแบบทดสอบเชิงสำรวจ แบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง แบบทดสอบความก้าวหน้าเฉพาะเรื่อง เฉพาะตอน แบบทดสอบที่สร้าง จะต้องสอดคล้องกับเนื้อหาหรือทักษะที่วิเคราะห์ไว้ในตอนที่ 2
5. สร้างบัตรฝึกหัด เพื่อใช้พัฒนาทักษะย่อยแต่ละทักษะ ในแต่ละบัตรจะมีคำถามให้นักเรียนตอบ การกำหนดรูปแบบขนาดของบัตรพิจารณาความเหมาะสม
6. สร้างบัตรอ้างอิง เพื่อใช้อธิบายคำตอบหรือแนวทางในการตอบแต่ละเรื่องการสร้างบัตรอ้างอิงนี้อาจทำเพิ่มเติมเมื่อนำบัตรฝึกหัดไปทดลองใช้แล้ว
7. สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อใช้บันทึกผลการทดสอบหรือผลการเรียน โดยจัดทำเป็นตอน เป็นเรื่อง เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับแบบทดสอบความก้าวหน้า
8. นำแบบฝึกไปทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่อง คุณภาพของแบบฝึกและคุณภาพของแบบทดสอบ

9. ปรับปรุงแก้ไข

10. รวบรวมเป็นชุดจัดทำคำชี้แจง คู่มือการใช้สารบัญเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป
ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 : 98) ได้ทำการทดลองและรวบรวมลักษณะแบบฝึกหัดที่ดีไว้ดังนี้ คือ

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาไทย
3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้เร็วและสนุก
5. ปลุกความสนใจ
6. เหมาะกับวัยและความสามารถ
7. อาจศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545 : 45) ได้สรุปลักษณะที่ดีของแบบฝึกด้านภาษาไว้ดังนี้

1. แบบฝึกควรสร้างขึ้นเพื่อฝึกสิ่งที่จะสอน มิใช่ทดสอบว่านักเรียนเรียนรู้อะไร
2. แบบฝึกหนึ่ง ๆ ควรจะเกี่ยวกับ โครงสร้างเฉพาะของสิ่งที่จะสอนเรื่องอย่างเดียว
3. สิ่งสำคัญที่จะฝึกควรเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่แล้ว เช่น จากบทสนทนา การอ่าน

หรือพูดคุยกัน

4. ข้อความที่นำมาฝึกในแต่ละแบบฝึกควรสั้น เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความยุ่งยาก
5. แต่ละแบบฝึกควรออกเสียงให้มากที่สุด จะเป็นการสร้างนิสัยการออกเสียงในภาษา

ได้ดี

6. แบบฝึกควรเป็นที่กระตุ้นให้เกิดการตอบสนองที่พึงปรารถนาเท่านั้น
7. ในแบบฝึกที่เกี่ยวกับ โครงสร้างของภาษา ไม่ควรใช้คำศัพท์มากนัก
8. แบบฝึกควรเป็นแบบออกเสียง จนกว่านักเรียนจะออกเสียงได้ถูกต้องแล้วจึงให้ทำ

แบบฝึกหัดอ่านหรือเขียน แต่ต้องฝึกอ่านออกเสียง

9. สิ่งที่ควรมองข้าม ไปก็คือ การฝึกอ่านออกเสียงโดยใช้คำสัมผัสและร้อยกรองแต่จะต้องเลือกศัพท์ เนื้อหา โครงสร้างที่เหมาะสมกับระดับของนักเรียน และในการฝึกนั้นอาจจะทำเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลหลาย ๆ ครั้ง

แผนการจัดการเรียนรู้

ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ มีผู้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้หลายท่าน ดังนี้

กรมวิชาการ (2546 : 5) ได้ให้ความหมาย แผนการสอน คือ การนำวิชา หรือกลุ่มประสบการณ์ที่ต้องทำการสอนตลอดภาคเรียน มาสร้างเป็นแผนกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้ สื่ออุปกรณ์การสอนและการวัดผลประเมินผล สำหรับเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้ย่อยๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และจุดเน้นของหลักสูตร สภาพผู้เรียนความพร้อมของโรงเรียนในด้านวัสดุอุปกรณ์ และตรงกับชีวิตจริงในท้องถิ่น ซึ่งถ้ากล่าวอีกนัยหนึ่ง แผนการสอนคือ การเตรียมการสอนเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้า หรือบันทึกการสอนการเขียนแผนการเรียนรู้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 1) ได้ให้ความหมายของแผนการเรียนรู้ไว้ว่าแผนการเรียนรู้ หมายถึง แผนการหรือโครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดรายวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบและเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้สามารถพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้และจุดหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำลี รักสุทธี (2544 : 78) ได้ให้ความหมายว่า แผนการเรียนรู้เป็นการนำรายวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องทำการสอนตลอดภาคเรียนมาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน การใช้สื่ออุปกรณ์การสอนและการวัดประเมินผลเพื่อใช้สอนในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ โดยกำหนดเนื้อหาสาระ และจุดประสงค์ของการเรียนย่อย ๆ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สภาพของผู้เรียน ความพร้อมของโรงเรียนในด้านวัสดุอุปกรณ์และตรงกับชีวิตจริง ในท้องถิ่น

สรุปได้ว่าแผนการเรียนรู้ เป็น แผนการหรือโครงการที่ครุวางแผนไว้ล่วงหน้า สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยนำเนื้อหาสาระที่จะต้องสอนตลอดปีมาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายคาบหรือรายชั่วโมง มีส่วนสำคัญประกอบด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหา วิธีการจัดกิจกรรม สื่อการเรียน การวัดและประเมินผล

ความสำคัญของการทำแผนการเรียนรู้

กรมวิชาการ (2545 : 125) ได้จำแนกความสำคัญของการทำแผนการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้ครูผู้สอนมีโอกาสนในการพิจารณาส่วนประกอบต่าง ๆ ของบทเรียนได้อย่างรอบคอบ อันจะส่งผลถึงประสิทธิผลในการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. แผนการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนทำขึ้นเอง เป็นการสร้างครูที่ดี เพราะครูผู้สอนมีโอกาสคาดการณ์ล่วงหน้าในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งเป็นการเร้าให้ครูผู้สอนมีความคิดสร้างสรรค์

3. แผนการเรียนรู้ทำหน้าที่เปรียบเสมือนผู้เตือนความจำให้แก่ผู้สอน สามารถสอนได้ตามจุดประสงค์ จัดกิจกรรมได้ตามขั้นตอน ใช้สื่อได้อย่างเหมาะสม

4. ช่วยให้เกิดความมั่นใจในการสอน

5. ช่วยให้บริการงานเป็นไปด้วยดี เพราะผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ ก็มีส่วนในการใช้แผนการเรียนรู้ของครูเป็นข้อมูลในการวางแผนและการนิเทศการศึกษา

6. มีประโยชน์สำหรับครูผู้เข้าสอนแทน ในกรณีที่ครูผู้สอนประจำไม่สามารถทำการสอนได้ ครูที่สอนแทนสามารถนำแผนการเรียนรู้ไปใช้ได้

7. ป้องกันการใช้เวลาอย่างไร้ประโยชน์ การทำแผนการเรียนรู้ช่วยให้ครูผู้สอนคำนึงถึงเวลาที่ต้องใช้ การเตรียมบทเรียนมากเกินไปจนเป็นการยึดเหนี่ยวความรู้ให้แก่ผู้เรียนไม่ส่งผลดีต่อการเรียนรู้ และการเตรียมบทเรียนน้อยเกินไปอาจทำให้ครูผู้สอนทบทวนซ้ำซากไปจนหมดเวลา

วัฒนาพร ระบุว่าทุกซ์ (2542 : 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการเรียนรู้ว่าการจัดทำแผนการเรียนรู้ จะก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1. ก่อให้เกิดการวางแผนและการเตรียมการล่วงหน้า เป็นการนำเทคนิควิธีการสอนการเรียนรู้ สื่อและเทคโนโลยี และจิตวิทยาการเรียนการสอนมาผสมผสานประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ

2. เป็นคู่มือการสอนสำหรับตัวครูผู้สอนและครูที่สอนแทน นำไปใช้ปฏิบัติการสอนอย่างมั่นใจ

3. เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนต่อไป

4. เป็นหลักฐานแสดงความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการได้

ลำลี รักสุทธิ (2544 : 78) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการเรียนรู้ว่ามีความสำคัญดังนี้

1. ช่วยให้ครูมีโอกาสศึกษาหลักสูตร แนวการสอน วิธีวัดผลประเมินผลการศึกษา เอกสารที่เกี่ยวข้องและบูรณาการกับวิชาอื่น

2. เป็นเครื่องมือของครูในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ มีความมั่นใจในการสอนมากขึ้น

3. ผู้สอนใช้เป็นข้อมูลที่ต้องการ เทียบตรง เสนอแนะแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งเพื่อนครูที่สอนวิชาอื่น

4. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่สอนแทน

5. เป็นการพัฒนาวิชาชีพและมาตรฐานวิชาชีพครูที่แสดงว่างานสอนต้องได้รับการฝึกฝน โดยเฉพาะ มีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นสำหรับการประกอบวิชาชีพด้วยความหมายและความสำคัญข้างต้นพอสรุปเป็นประโยชน์ของแผนการเรียนรู้ได้ ดังนี้

ช่วยให้ครูได้ศึกษาหลักสูตรแนวการสอนวิธีการสอนตลอดจนวิธีการวัดและประเมินผลได้อย่างละเอียดครูสามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของผู้เรียนช่วยให้การสอนของครูมีคุณภาพและเกิดความมั่นใจในการสอนมากขึ้นและเป็นเอกสารคู่มือสำหรับครูที่สอนแทนในกรณีที่ไม่สามารถสอนเองได้ ทำให้ครูวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบและยังเป็นแหล่งข้อมูลในการเสนอแนะบุคคลและเป็นผลงานที่อ้างอิงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและเป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงความชำนาญการเพื่อเลื่อนระดับได้

โครงสร้างของแผนการเรียนรู้ มีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่

1. สาระสำคัญสาระสำคัญ หมายถึง ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเนื้อหา หลักการ วิธีการที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับหลังจากเรียนเรื่องนั้นแล้ว ทั้งในด้านความรู้ความสามารถ เจตคติ สาระสำคัญที่เขียนในลักษณะสรุปเนื้อหาเป้าหมายอย่างสั้น ๆ จะเขียนด้วยความเรียงหรือเขียนเป็นข้อ ๆ ก็ได้หลักการเขียนสาระสำคัญ

1.1 เขียนด้วยภาษาที่กะทัดรัด สรุปโครงสร้างของเรื่อง

1.2 เขียนให้ครอบคลุมจุดประสงค์และเนื้อหา

1.3 เขียนเป็นประโยคบอกเล่า

1.4 เขียนเป็นความเรียงหรือเขียนเป็นข้อ ๆ ก็ได้

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้หมายถึง สิ่งที่กำหนดขึ้นว่าต้องให้เกิดอะไรขึ้นกับนักเรียนซึ่งครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ และ รวมทั้งการนำไปใช้ใช้วัดป ระจำวันแผนการเรียนรู้ที่ดีจะต้องกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ชัดเจนในการเขียน จุดประสงค์จะเน้นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งต้องสัมพันธ์กับจุดประสงค์ทั่วไปให้เห็นอย่าง

ชัดเจนว่าหลังจากเรียนแล้วผู้เรียนสามารถแสดงพฤติกรรมที่วัดได้และสังเกตได้เพียงใดคำที่ใช้
 ในจุดประสงค์เป็นคำกริยา เช่น อ่าน เขียน อธิบาย บอก จำแนก สร้าง เปรียบเทียบ วิพากษ์
 วิจารณ์ สรุปฯลฯ

จุดประสงค์การเรียนรู้จึงควรมีลักษณะ ดังนี้

1. เป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงผลการเรียนของผู้เรียนอย่างชัดเจนและ
 เป้าหมายเฉพาะบทเรียน

2. ใช้ข้อความที่มีความหมายเดียว สื่อความเข้าใจตรงกันสังเกตและวัดง่าย

ลักษณะของแผนการเรียนรู้ที่ดี

แผนการเรียนรู้ที่ดี ควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เข้าลักษณะ 4 ประการ คือ (สำนักงาน
 คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2538 : 120)

1. เป็นแผนการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยครูเป็น
 เพียงผู้คอยชี้แนะส่งเสริมหรือกระตุ้นให้กิจกรรมดำเนินไปตามความมุ่งหมาย

2. เป็นแผนการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือทำสำเร็จด้วย
 ตนเอง โดยครูพยายามลดบทบาทจากผู้บอกคำตอบมาเป็นผู้คอยกระตุ้นด้วยคำถามหรือปัญหา
 ให้ผู้เรียนคิดแก้หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเอง

3. เป็นแผนการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการมุ่งให้ผู้เรียนรับรู้และนำกระบวนการ
 ไปใช้จริง

4. เป็นแผนการเรียนรู้ที่สามารถจัดหาสื่อการเรียนการสอนได้ในท้องถิ่นหลีกเลี่ยงการ
 ใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูปราคาสูง

ขั้นตอนการทำแผนการเรียนรู้

วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2542 : 139-140) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการเรียนรู้
 ดังนี้

1. เลือกรูปแบบแผนการเรียนรู้ นำหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้แล้วมาพิจารณาจัดทำ
 แผนการจัดการเรียนรู้

2. ตั้งชื่อแผนตามสาระการเรียนรู้

3. กำหนดจำนวนเวลา ระบุระดับชั้น

4. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้จากผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี/รายภาคที่เลือกไว้
 เขียนเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาโดยยึดหลักการเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ของ
 ลินน์ มอริส (Lynn Morris) ที่ว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ต้อง

4.1 บรรยายจุดหมายปลายทางไม่ใช่วิธีการ

4.2 สะท้อนถึงทักษะต่าง ๆ ของทักษะที่ดี

4.3 ใช้คำกริยาที่เป็นรูปธรรมและใช้องค์ประกอบ 3 ส่วน ตามรูปแบบของ

โรเบิร์ต เมเจอร์ (Robert Mager) คือ

4.3.1 พฤติกรรม (Overall Behavior)

4.3.2 สถานการณ์หรือเงื่อนไข (Important Condition)

4.3.3 เกณฑ์ (Criterion)

5. เลือกจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วิเคราะห์ไว้แล้ว เฉพาะข้อที่สัมพันธ์กับหัวข้อสาระการเรียนรู้ กำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้หรือจุดประสงค์ปลายทางตามธรรมชาติวิชาวิเคราะห์สาระการเรียนรู้เป็นรายละเอียดสำหรับนำไปจัดการเรียนรู้

6. สาระการเรียนรู้เป็นเนื้อหาใหม่ของมวลเนื้อหาที่กำหนดไว้ ที่จำเป็นต้องสอน

7. กำหนดจุดประสงค์นำทางตามลำดับความยากง่ายตามเนื้อหานั้น ๆ

8. เลือกกิจกรรมและเทคนิคการสอนที่เหมาะสม

9. เลือกสื่ออุปกรณ์สำหรับใช้ประกอบการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ที่เลือกมา เช่น รูปภาพ บัตรคำ วิดีทัศน์

10. จัดทำลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยคำนึงถึงขั้นตอนการสอนตามธรรมชาติวิชา ตามจุดประสงค์นำทาง และควรคำนึงถึงการบูรณาการเทคนิคและกระบวนการเรียนรู้รวมทั้งสาระการเรียนรู้อื่นๆเข้าไว้ในแต่ละขั้นตอนด้วย

11. กำหนดการวัดผลประเมินผลโดยระบุวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นระหว่างเรียนตามจุดประสงค์ย่อย/นำทาง และเกิดหลังการเรียนการสอนเมื่อจบแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีวัดหลายรูปแบบตามความเหมาะสม เช่น ปฏิบัติจริง การทดสอบความรู้ การทำงานกลุ่ม

รูปแบบของแผนการเรียนรู้

วัฒนาพร ระบุว่าทุกซ์ (2542 : 144-148) ได้กล่าวถึงรูปแบบแผนการเรียนรู้ ที่นิยมในปัจจุบันมี 3 รูปแบบ คือ

1. แผนการเรียนรู้แบบบรรยาย เขียนโดยใช้หัวเรื่องตามที่กำหนดกำกับแต่ละลำดับกิจกรรมการเรียนการสอนจะเขียนแบบเชิงบรรยายกิจกรรมที่ครูจัดเตรียมไว้โดยไม่ระบุชัดเจนว่านักเรียนทำอะไร

2. แผนการเรียนรู้แบบตารางเขียน โดยใช้หัวข้อเรื่องตามที่กำหนดมากำกับแต่บรรจุลงในตารางเกือบทั้งหมด

3. แผนการเรียนรู้แบบพิสดารเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีรายละเอียดมากขึ้นการลำดับกิจกรรมการเรียนการสอนแยกเป็นกิจกรรมที่ครูปฏิบัติและสิ่งที่นักเรียนปฏิบัติซึ่งสอดคล้องกัน

สรุปได้ว่าการจัดทำแผนการเรียนรู้ผู้สอนมีอิสระในการออกแบบแผนการเรียนรู้ของตนเองซึ่งมีหลายรูปแบบแต่ผู้สอนควรปฏิบัติตามนโยบายของโรงเรียนที่กำหนดไว้ว่าให้ใช้รูปแบบใดถ้าโรงเรียนไม่กำหนดรูปแบบไว้จึงเลือกรูปแบบที่ตนเองเห็นว่าเหมาะสมสะดวกต่อการนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบของแผนการเรียนรู้ตามที่ต้องการ

การหาประสิทธิภาพ *

การหาประสิทธิภาพของสื่อ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) บทเรียนโปรแกรมชุดการสอน แผนการสอน แบบฝึกทักษะ เป็นต้นส่วนมากใช้วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ประสิทธิภาพที่วัดส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียนหรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 85/85$, $E_1/E_2 = 90/90$ เป็นต้น

เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) มีความหมายแตกต่างกันหลายลักษณะในที่นี้ขอยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 80/80$ ดังนี้ (เผชิญ กิจระการ, 2544 : 44-52)

1. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือนักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกทักษะหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนการหาค่า E_1 และ E_2 ใช้สูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของแบบทดสอบระหว่างเรียน
	$\sum X$	แทน	คะแนนของแบบฝึกหัดหรือของแบบทดสอบย่อย ทุกชุดรวมกัน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบระหว่างเรียนทุกชุดรวมกัน

N แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum X}{B} \times 100$$

หม่อม.ย. / 2/2565 -

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของแบบทดสอบหลังเรียน
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

2. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือจำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้นได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 เช่น มีนักเรียน 40 คนร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด คือ 32 คนแต่ละคนได้คะแนนจากการทดสอบหลังเรียนถึงร้อยละ 80 (E_1) ส่วน 80 ตัวหลัง (E_2) คือผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด (40 คน) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

3. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือจำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยเทียบกับคะแนนที่ได้ก่อนการเรียน (Pretest)

อธิบายเฉพาะตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) ดังนี้ สมมตินักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 10 แสดงว่าผลต่างของคะแนนเต็ม (ร้อยละ 100) เท่ากับ 90 ถ้านักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85 แสดงว่าความแตกต่างของการสอบทั้งสองครั้งนี้ (ก่อนเรียนกับหลังเรียน) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85 แสดงว่าความแตกต่างของการสอบทั้งสองครั้งนี้ (ก่อนเรียนกับหลังเรียน) เท่ากับ $85 - 10 = 75$ ดังนั้น ค่าของ $E_2 = (75/90) \times 100 = 86.33\%$ ถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ($E_2 = 80$)

4. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือจำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80

ตัวหลัง (E_2) หมายถึงนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละ
 นักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนนักเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่า
 และชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีความบกพร่อง

5. กล่าวโดยสรุปว่า เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของถึ
 นิยมตั้งเป็นตัวเลข 3 ลักษณะ คือ 80/80, 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ
 เนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ นั้นถ้าเป็นวิชาค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับ
 วิชาที่มีเนื้อหาง่ายก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เป็นต้นนอกจากนี้ยังตั้งเกณฑ์เป็นค่าความ
 คลาดเคลื่อนไว้เท่ากับร้อยละ 2.5 นั่นคือถ้าเกณฑ์ตั้งไว้ที่ 90/90 เมื่อคำนวณค่าที่ถือว่าใช้ได้คือ
 87.5/87.5 หรือ 87.5/90 เป็นต้น

ดัชนีประสิทธิผล

ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าใน
 การเรียนของผู้เรียน โดยการเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนน
 ที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนและคะแนนเต็ม หรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการ
 ทดสอบก่อนเรียน เมื่อมีการประเมินสื่อการสอนที่ผลิตขึ้นมาเรามากจะดูถึงประสิทธิภาพทางด้าน
 การสอนและการวัดประเมินผลทางสื่อ นั้นตามปกติแล้วจะเป็นการประเมินความแตกต่างของ
 ค่าคะแนนใน 2 ลักษณะ คือ ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียน และคะแนนการ
 ทดสอบหลังเรียนหรือการทดสอบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและ
 กลุ่มควบคุมในกาปฏิบัติส่วนมากจะเน้นที่ผลความแตกต่างที่แท้จริงมากกว่าผลของความ
 แตกต่างทางสถิติแต่ในบางกรณีการเปรียบเทียบเพียง 2 ลักษณะก็อาจจะยังไม่เป็นการเพียงพอ
 เช่นในกรณีของการทดลองใช้สื่อการเรียนการสอนครั้งหนึ่งปรากฏว่ากลุ่มที่ 1 การทดสอบ
 ก่อนเรียนได้คะแนน 18 % การทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 67 % และกลุ่มที่ 2 การทดสอบ
 ก่อนเรียนได้คะแนนจากการทดสอบทั้งสองกรณีมีพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน)
 แตกต่างกันซึ่งจะส่งผลถึงคะแนนสอบหลังเรียนที่จะเพิ่มขึ้นได้สูงสุดของแต่ละกรณี เษชัญ
 กิจระการ (2545 : 31-36) ได้เสนอคำนวณหาค่าดัชนีประสิทธิผลไว้ดังนี้

ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) ซึ่งคำนวณได้จากการหาความแตกต่างของ
 การทดสอบก่อนเรียนและการทดสอบหลังการทดลองด้วยคะแนนสูงสุดที่สามารถทำเพิ่มขึ้น
 ได้ Hovland เสนอว่า ค่าความสัมพัทธ์ของการทดลองจะสามารถกระทำได้อย่างถูกต้อง
 แน่นอน จะต้องคำนึงถึงความแตกต่างของคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) และ

คะแนนที่สามารถทำได้สูงสุด ค่าดัชนีประสิทธิผลจะเป็นตัวชี้ถึงขอบเขตและประสิทธิภาพสูงสุดของสื่อ

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนผู้เรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

$$\text{หรือ E.I.} = \frac{P_2 - P_1}{\text{Total} - P_1}$$

เมื่อ	E.I.	แทน	ดัชนีประสิทธิผล
	P_1	แทน	ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ
	P_2	แทน	ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ

จากการศึกษาการหาค่าดัชนีประสิทธิผล สามารถสรุปได้ว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลคือการคำนวณหาความแตกต่างของการทดสอบก่อนเรียน และการทดสอบหลังเรียนเพื่อใช้เปรียบเทียบความรู้ในเรื่องที่เรียนก่อนและหลังเรียนนั่นเอง

บริบทโรงเรียนบ้านค้อแสนลี

1. สภาพทั่วไป

โรงเรียนบ้านค้อแสนลี ตั้งอยู่หมู่ที่ 14 ตำบลคอกกล้า อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นโรงเรียนขนาดเล็กจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับประถมศึกษา มีจำนวนนักเรียน 55 คน มีข้าราชการครู 6 คน พนักงานบริการ 1 คน มีหมู่บ้านในเขตบริการ 2 หมู่บ้าน คือ บ้านแสนลี หมู่ที่ 11 บ้านค้อ หมู่ที่ 14 ตำบลคอกกล้า อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด

ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักคือทำนา ร้อยละ 95 อาชีพรองเลี้ยงสัตว์ ปลูกพืชผัก ทอผ้า และรับจ้างทั่วไปหลังฤดูเก็บเกี่ยว

2. จำนวนครู นักเรียน

ครูโรงเรียนบ้านค้อแสนลี จำนวน 6 คน ชาย 3 คน หญิง 3 คน จบการศึกษาระดับปริญญาโท 2 คน และปริญญาตรี 4 คน พนักงานบริการ 1 คน

3. สภาพปัญหา

0๗๓๑๘๒๐๖๖๖๖๖๖๖

โรงเรียนบ้านค้อแสนสีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ประชาชนพูดภาษาล้านถิ่นอีสานผู้เรียนจึงมีปัญหาในเรื่องการอ่านการเขียนคำควบกล้ำสาเหตุสำคัญคือ ผู้เรียนเกิดความเคยชินในการใช้ภาษาอยู่ที่บ้านกับครอบครัวเมื่อมาฝึกเรียนภาษาไทยจึงทำให้เกิดปัญหาการอ่านและเขียนคำควบกล้ำส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนภาษาไทยให้ถูกต้องตามเกณฑ์ทางภาษาอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำผลจากการประเมินทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนตามคำบอกของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านค้อแสนสี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ปีการศึกษา 2554 พบว่าผู้เรียนสามารถอ่านภาษาไทยได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 70.15 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ร้อยละ 75

ในการอ่านออกเสียงโรงเรียนได้ทำการฝึกเป็นประจำทุกวัน โดยใช้บัญชีคำพื้นฐานและคำสำคัญสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษาตอนต้นของสำนักมาตรฐานการศึกษา พบว่าคำที่ผู้เรียนมีปัญหามากที่สุดคือ การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำนอกจากผู้เรียนมีปัญหาเรื่องการอ่านการเขียนคำควบกล้ำแล้วผู้เรียนยังขาดทักษะในการทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบต่อน้ำที่ของตนเองขาดการเอาใจใส่ต่องานที่ได้รับมอบหมาย (โรงเรียนบ้านค้อแสนสี, 2554 : 4)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

1. งานวิจัยในประเทศ

กัลยาณี บุญประสิทธิ์ (2551 : 73) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการอ่านการเขียนคำควบกล้ำที่มีตัว ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มีตัว ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.04 / 85.56 ดัชนีประสิทธิผลของแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้เท่ากับ 0.6300 ซึ่งหมายถึงผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 63.00 นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

ไพศาล พระจันทร์ลา (2551 : 114) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD การศึกษาค้นคว้าพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ

เทคนิค STAD มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.40/81.46 2) ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ การอ่านเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 0.3883 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 38.83 3) นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD มีความพึงพอใจระดับมาก ที่สุด

สมศรี ภูมิชัย (2551 : 84-85) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิง สร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แผนผังความคิดประกอบกิจกรรมกลุ่ม ร่วมมือแบบ NHT ผลสรุปได้ว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการเขียนเชิง สร้างสรรค์โดยใช้แผนผังความคิดประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ NHT ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.36/81.68 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาไทยด้าน การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แผนผังความคิดประกอบกับกิจกรรม กลุ่มร่วมมือแบบ NHT เท่ากับ 0.68 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการเรียน ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้าน การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แผนผัง ความคิดประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ NHT โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยสรุป แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แผนผังความคิด ประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ NHT ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ดีขึ้น จึงควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนนำแผนผังความคิด ประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ NHT ไปใช้เพื่อเป็นประ โยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน ต่อไป

สุนีย์ อุทุมทอง (2552 : 66-105) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิง วิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมด้วย กลุ่มร่วมมือแบบ NHT มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิง วิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมด้วย กลุ่มร่วมมือแบบ NHT ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของ แผนการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แผนการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ 4) เพื่อ ศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนสหราษฎร์วิทยานุสรณ์

กลุ่มวังสามหมอ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 2 จังหวัดอุดรธานี จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ NHT จำนวน 15 แผน (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (3) แบบวัดความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ NHT มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.83/88.96 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ดังนั้นประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ NHT เท่ากับ 0.7749 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน ร้อยละ 77.49 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ NHT โดยรวมอยู่ในระดับมาก และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการจัดกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ NHT เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ สามารถคงทนความรู้หลังเรียนได้ทั้งหมด

สุภาภรณ์ บัวพรหม (2552 : 66-105) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ NHT เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ NHT เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 2) หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ 3) เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ NHT กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคำพิมูล อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 20 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ผลการศึกษาสรุปได้ว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ NHT เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.28/84.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ดังนั้นประสิทธิผลของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ NHT เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ มีค่าเท่ากับ 0.6844 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 68.44 และ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้ด้วยแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ NHT เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์

หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

* กรณีการ ภูมิสาวยศ (2553 : 78) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนคำควบกล้ำโดยใช้สื่อประสม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนพินิจราษฎร์บำรุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 24 คน มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาชุดสื่อประสมทักษะการเขียนคำควบกล้ำ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยชุดสื่อประสมเรื่อง การเขียนคำควบกล้ำ และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดสื่อประสม ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดสื่อประสมทักษะการเขียนคำควบกล้ำ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.78/83.13 สูงกว่าเกณฑ์ 80 / 80 ที่ตั้งไว้ ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยชุดสื่อประสมเรื่อง การเขียนคำควบกล้ำ เท่ากับ 0.7264 แสดงว่า นักเรียนมีเพิ่มขึ้นร้อยละ 72.64 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดสื่อประสมทักษะการเขียนคำควบกล้ำ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

* กฤษณา กิตติเสรีบุตร (2553 : 92) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านออกเสียง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเมืองวาปีปทุม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ได้มาโดยการเจาะจง จำนวน 30 คน มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อ 1) พัฒนาหนังสือส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว 2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว ด้วยหนังสือส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียง 3) เปรียบเทียบทักษะการอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว ก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้หนังสือส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียง 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีการเรียนด้วยหนังสือส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ หนังสือส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียง มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.26/86.22 สูงกว่าเกณฑ์ 80 / 80 ที่ตั้งไว้ ดัชนีประสิทธิผลของการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว เท่ากับ 0.7005 แสดงว่า นักเรียนมีเพิ่มขึ้นร้อยละ 70.05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนหนังสือส่งเสริมการอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว โดยรวมอยู่ในระดับมาก

รสริน สงครามสี (2554 : 63-84) ได้ศึกษาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD เรื่อง อักษรควบ และอักษรนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษา

พบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD เรื่อง อักษรควบ และ อักษรนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 87.02/85.56 แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้มี ประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาไทย เรื่อง อักษรควบ และอักษรนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะด้วยกลุ่ม ร่วมมือแบบ STAD มีค่าเท่ากับ 0.7413 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็น ร้อยละ 74.13 3) ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD เรื่อง อักษรควบและอักษรนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสมและได้ผลดีเป็นที่น่าพอใจ

งานวิจัยต่างประเทศ

* บุคส์ (Brooks, 2000 : 2854-A) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการอ่าน และการเขียนของครู กับการสอนอ่านและเขียนของครูในระดับประถมศึกษาในรัฐแคลิฟอร์เนีย นิวแฮมเชียร์นิวเจอร์รี นิวยอร์ก และเท็กซัส โดยมีสมมติฐานว่า โดยทั่วไปครูไม่ค่อยเตรียมการ สอนอย่างมีประสิทธิภาพ ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักการศึกษาและโปรแกรมการผลิต ครูทั่วประเทศที่จะต้องทำให้ครูมีความเชื่อมั่นในตนเองและเป็นนักอ่านและนักเขียนที่ดี เพื่อจะ เป็นครูสอนอ่านและสอนเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยพบว่าครูสอนอ่านและสอน เขียนที่มีประสิทธิภาพคือบุคคลที่เป็นนักอ่านสนุกสนานกับการอ่านเป็นงานอดิเรกและเป็น นักเขียนเพื่อนันทนาการการฝึกอ่านและเขียนของครูนั้นจึงเป็นบทบาทที่จะต้องกระทำ ในการ สอนอ่านและเขียน

เซ็กซ์ตัน (Sexton, 2003 : 1258) ได้ศึกษาเพื่อสำรวจผลของการอ่านที่ตอบสนองต่อ การเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านของนักเรียนระดับเกรด 7 ในกรณีศึกษาครั้งนี้มีนักเรียนระดับ เกรด 7 ทั้งหมด 5 คนที่สมัครเข้ามา โดยนักเรียนทั้ง 5 คน ถูกจัดให้อยู่กลุ่มเดียวกันและถูก สังเกตขณะที่ พวกเขาทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น การอภิปรายกลุ่ม ทำกิจกรรมกลุ่ม การสร้าง แผนภูมิกราฟิกการพิจารณาแบบทดสอบและการทำแบบทดสอบ และคุณภาพของการสร้าง แผนภูมิกราฟิกและชิ้นงานของนักเรียนที่ได้แบบทดสอบทั้งสองนั้น ได้ทดสอบเมื่อสอนจบใน แต่ละหน่วย แบบทดสอบฉบับแรกใช้เป็นแบบทดสอบของหน่วยการเรียนรู้ เมื่อเรียนจบแต่ละ หน่วย และอีกฉบับเป็นแบบทักษะในแต่ละหน่วยการศึกษาทั้งนี้ใช้เวลา 6 สัปดาห์ก็นำข้อมูลที่ได้ มาวิเคราะห์เพื่อประเมินความเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าการตอบสนองด้านการอ่าน และเปรียบเทียบความก้าวหน้าการตอบสนองด้านการอ่านของนักเรียนแต่ละคน

* แรนดัล (Randall, 2004 : 4301-A) ได้วิจัยเพื่อทำการเปรียบเทียบกันระหว่างการสอน แบบควบคุมกับการสอนแบบการฝึกฝน การวิจัยนี้เพื่อแยกแยะผลกระทบต่อการเรียนรู้

การสอนฝึกการอ่านในโรงเรียนในเมืองจำนวน 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียน เอกชนวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ การสัมภาษณ์ การสังเกตการสอนในห้องเรียนโดยตรง ของเกรด 2 และเกรด 4 การเขียนบันทึกเพื่อทำความเข้าใจให้ดีว่าการใช้กลยุทธ์และเทคนิคในการสอนอย่างไรจุดประสงค์ของการวิจัย เลือกโรงเรียน 2 โรงเรียน แต่ละโรงเรียนมีจำนวน ประชากรเท่ากัน จากการทดลองแสดงให้เห็นว่าเทคนิคและกลยุทธ์ที่หลากหลายมีผลกระทบต่อคะแนนการอ่านข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปคือการจัดการเรียนการสอนอ่านควร ใช้กลยุทธ์ที่หลากหลาย

กาอิธ (Ghaith, 2004 : 279-294) ได้ศึกษาความเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์ความ เชื่อเกี่ยวกับการได้มาซึ่งความรู้ เจตนาทางพฤติกรรมที่จะนำนวัตกรรมทางการสอนไปใช้ของ ครู กับการใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบกลุ่มที่สำเร็จเป็นทีมนักเรียน (STAD) ในการสอน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ผู้เข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูผู้สอนภาษา อังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจากภูมิภาคหลังการเรียนที่หลากหลายในประเทศเลบานอน จำนวน 55 คน ผู้ร่วมวิจัยตอบแบบสอบถามทางประชากรศาสตร์และแบบสอบถามชนิดของ Likert ซึ่ง วัดตัวแปรที่ใช้พิจารณาเลือก ผลการศึกษาบ่งชี้ว่า ความเชื่อที่ดีความ เจตคติต่อ STAD เกณฑ์ มาตรฐานแบบอัตนัยและระดับการควบคุมพฤติกรรมที่รับรู้เหล่านี้ของครูมีบทบาทอย่างมี นัยสำคัญในการใช้ STAD ในการสอนภาษาต่างประเทศ ในทางกลับกัน ผลการศึกษาพบว่า ความเชื่อที่ถ่ายทอดกันต่อ ๆ มาและประสบการณ์ของครูไม่ได้มีอิทธิพลต่อการใช้ STAD ของ ตนในการสอนของตนเอง

เกรแฮม (Graham, 2006 :112-114) ได้ศึกษาวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือและนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีผลการศึกษาหลายเรื่องแสดงว่าการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้แบบร่วมมือ มีผลกระทบทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีการตรวจสอบห้องเรียนวิชา สังคมศึกษา 2 ห้องเรียน เพื่อสำรวจการนำวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ การศึกษาครั้งนี้มี ความมุ่งหมายเพื่อสอบสวนกลยุทธ์การเรียนรู้แบบร่วมมือที่แตกต่างกัน 3 กลยุทธ์ผลการเรียนรู้ ที่ติดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและเพื่อกำหนดว่าวิธีการใดเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ได้มากกว่ากันในวิชาเดียวกัน

อบูซึลิก (Abuseileek, 2007 : 493 – 514) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการฝึกทักษะการพูดด้วยการ เรียนแบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อกับการสอนแบบปกติ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่าง ออกเป็น 4 กลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มที่ 1 และ 2 เรียนร่วมกันด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มที่ 3 และ 4 เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ พบว่า การสอนแบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

สามารถบูรณาการเข้ากับหลักสูตรการพูดได้โดยใช้วิธีการและเทคนิค CALL

โค และคณะ (Koh and others, 2007 : 89 – 99) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ เช่น กลุ่มโครงการ ซึ่งเคยอธิบายแล้ว แต่นักเรียนประสบความสำเร็จน้อยมาก จึงทำการสัมภาษณ์นักเรียน 4 กลุ่ม ที่เรียนอ่อน ด้วยเป้าหมายประสงค์ให้ทำโครงการในการประชาสัมพันธ์สังคมของเขาและทักษะพื้นฐาน ผลปรากฏว่า นักเรียนมีการพัฒนาการในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นปัญหาของกลุ่มได้รับการแก้ไขเมื่อพวกเขาสามารถร่วมมือกันในการทำโครงการ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น พบว่าในการพัฒนาการอ่านและเขียนคำควบล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จะต้องพัฒนาเทคนิควิธีสอนของครูและสื่อการเรียนการสอนที่ช่วยให้การเรียนการสอนของครูประสบความสำเร็จ การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT เป็นวิธีการสอนอีกวิธีหนึ่งที่มีความเหมาะสมและสามารถนำไปพัฒนาการอ่านและเขียนคำควบล้ำของนักเรียนให้ประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

นางสาว
โดย ใช้แบบฝึกทักษะ

ในวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 / 2
โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมายการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมายการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านค้อแสนสี ตำบลคอกกล้า อำเภอบึงสามพัน จังหวัดร้อยเอ็ด
จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษามี 4 ชนิดคือ

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT จำนวน 7 แผน
แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 14 ชั่วโมง

2. แบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ จำนวน 7 ชุด

3. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ก่อนเรียน (Pre - test) และ
หลังเรียน (Post - test) เป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกัน แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำ เป็นแบบอัตนัย
จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำควบกล้ำ เป็นแบบปรนัย
ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

วิธีสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือของการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 หลักสูตรสถานศึกษา คู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อให้ทราบผล มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล

1.2 ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยทำการวิเคราะห์คำสำคัญ และคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 เพื่อคัดเลือก คำควบกล้ำแท้ และ ควบกล้ำไม่แท้ ก่อนนำไปจัดหมวดหมู่

1.3 ศึกษาวิธีการเขียนแผนการเรียนรู้จากเอกสารประกอบการสอน วิชาวัฒนธรรม เพื่อการเรียนรู้ เกี่ยวกับการเขียนแผนการจัดการรู้ แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT

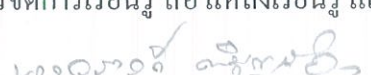
1.4 จัดทำ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT จำนวน 7 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง จำนวน 14 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนและหลังเรียน ดังนี้

- 1.4.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ กร กล
- 1.4.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ขร ชล ขว
- 1.4.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ คร คล คว
- 1.4.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ พร ปล
- 1.4.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ตร พล ผล
- 1.4.6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่องการอ่านและเขียนคำควบกล้ำไม่แท้ ทร
- 1.4.7 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่องการอ่านและเขียนคำควบกล้ำไม่แท้ สร

1.5 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำในส่วนที่บกพร่องของภาษา

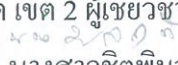
ที่ใช้รูปแบบ เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สื่อ และการประเมินผล

1.6 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT มาปรับปรุงรูปแบบการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT ให้สอดคล้องกับรูปแบบการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT ตลอดจนทำการปรับปรุงแก้ไข ตัวชี้วัด เนื้อหากิจกรรม สื่อ และการประเมินผลตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอแนะ

1.7 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่านเพื่อประเมินความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับตัวชี้วัด ความเหมาะสมทางภาษา ความชัดเจนของการใช้ภาษา ความครอบคลุมและความถูกต้องของสาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อ แหล่งเรียนรู้ และการวัดประเมินผล ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ * * * ประกอบด้วย

1.7.1 นายเทิดศักดิ์ โพธิสาขา คุณวุฒิ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย

1.7.2 นายไพศาล พระจันทร์ลา คุณวุฒิ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) ตำแหน่ง ครู ชำนาญการพิเศษ สาขาภาษาไทย โรงเรียนบ้านหนองคูโคกเพ็ก อำเภอปทุมรัตต์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

1.7.3 นายวรวิทย์ บุญญาริพิทักษ์ คุณวุฒิ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา) ตำแหน่งครู โรงเรียนบ้านตาจ้อยหนองสระ อำเภอปทุมรัตต์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผล

1.7.4 นางสาวชิตพิมล พลสมบัติ คุณวุฒิ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) ตำแหน่ง ครู ชำนาญการพิเศษ สาขาภาษาไทย โรงเรียนบ้านตาจ้อยหนองสระ อำเภอปทุมรัตต์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย

1.7.5 นางไพลิน เตียงพลกรัง คุณวุฒิ กศ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา) ตำแหน่ง ครู ชำนาญการ โรงเรียนบ้านตาจ้อยหนองสระ อำเภอปทุมรัตต์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อและนวัตกรรมการศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมและประเมิน แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT ในหัวข้อดังต่อไปนี้ 1) สาระสำคัญ 2) ตัวชี้วัด 3) เนื้อหา 4) กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และ

6) กระบวนการวัดและประเมินผล โดยให้คะแนนตามแบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ คือเหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการประเมิน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 103)

ระดับ 5 หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง	เหมาะสมมาก
ระดับ 3 หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ระดับ 1 หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการประเมินแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.51 – 5.00	หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

1.8 นำคะแนนประเมินแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT ของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ผลประเมิน โดยยึดเกณฑ์การตัดสินว่า ถ้าได้คะแนนเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.51-5.00 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ถือว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ได้ ผลปรากฏว่าเข้าเกณฑ์ทุกแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยโดยรวมจากรายการประเมินทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.19 หมายความว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมาก

1.9 นำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT มาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความเหมาะสมอีกครั้งก่อนจัดพิมพ์ฉบับจริง

1.10 จัดพิมพ์แผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT เป็นฉบับสมบูรณ์ เตรียมนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. การสร้างแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาสาระ เกี่ยวกับหลักการและวิธีการสร้างแบบฝึกทักษะจากเอกสาร ตำรา หนังสือ คู่มือการสร้างแบบฝึกทักษะเพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำ และสร้างแบบฝึกทักษะ

2.2 ศึกษาหลักสูตร คู่มือการจัดการเรียนรู้ แบบเรียน แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดขอบเขตและความครอบคลุมเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการ

2.3 ทำการวิเคราะห์เนื้อหาเป็นหน่วยย่อยตามลักษณะของสื่อเลือกสาระการเรียนรู้ เนื้อหาที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้คือ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แล้วแบ่งเนื้อหาสาระการเรียนรู้ออกเป็นตอน โดย กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด จัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละ ตอนในบทเรียน

2.4 วิเคราะห์และกำหนดจัดหมวดหมู่คำควบกล้ำให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ตามมาตรฐานการเรียนรู้

2.5 ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำจำนวน 7 ชุด ดังนี้

- ชุดที่ 1 เรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ กร กถ กว
- ชุดที่ 2 เรื่องการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ขร ขล ขว
- ชุดที่ 3 เรื่องการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ คร คล คว
- ชุดที่ 4 เรื่องการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ พร ปล
- ชุดที่ 5 เรื่องการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ตร พล ผล
- ชุดที่ 6 เรื่องการอ่านและเขียนคำควบกล้ำไม่แท้ ทร จร
- ชุดที่ 7 เรื่องการอ่านและเขียนคำควบกล้ำไม่แท้ สร ชร

2.6 นำแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่องตาม ข้อเสนอแนะให้ดีขึ้น

2.7 นำแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ที่สร้างขึ้น เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ชุดเดิม เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม ตามประเด็นหัวข้อ

ดังนี้คือ 1) จุดประสงค์การเรียนรู้ 2) ด้านเนื้อหา 3) รูปแบบและการใช้ภาษา และ 4) ด้านการวัดผลและประเมินผลโดยใช้แบบประเมินคุณภาพของแบบฝึกทักษะ มีเกณฑ์ประเมินซึ่งปรับปรุงมาจากเกณฑ์การประเมินของ บุญชม ศรีสะอาด (2543 : 100)

ระดับ 5	หมายถึงเหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึงเหมาะสมมาก
ระดับ 3	หมายถึงเหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึงเหมาะสมน้อย
ระดับ 1	หมายถึงเหมาะสมน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการประเมินแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนคำควบกี้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.51 – 5.00	หมายถึงเหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึงเหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	หมายถึงเหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึงเหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึงเหมาะสมน้อยที่สุด

2.8 นำผลการประเมินแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนคำควบกี้ ของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ย โดยยึดเกณฑ์ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์การยอมรับคุณภาพของแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนคำควบกี้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยโดยรวมจากรายการประเมินทั้งหมด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.28 หมายความว่าแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมมาก

2.9 นำแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนคำควบกี้ไปทดลองใช้ (Try - out) กับนักเรียนกลุ่มเดียวแบบหนึ่งต่อหนึ่ง ชั้นกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านดาจ้อยหนองสระ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 อำเภอปทุมรัตน์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 จำนวน 3 คน คือ นักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน และอ่อน 1 คน เพื่อดูความเหมาะสมของการใช้ภาษา เนื้อหา ผลการทดลองพบว่านักเรียนชอบทำแบบฝึก เพราะ เนื้อหาไม่ยาก แต่ขนาดตัวหนังสือบางหัวข้อเล็กเกินไป ผู้วิจัยได้นำกลับมาปรับปรุงแก้ไข

2.10 นำแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนคำควมกล้าไปหาประสิทธิภาพกับนักเรียนกลุ่มย่อย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านตาจ้อยหนองสระ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 อำเภอปทุมรัตน์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จำนวน 9 คน คือ นักเรียนเก่ง 3 คน ปานกลาง 3 คน และอ่อน 3 คน ดำเนินการ ตามลำดับขั้น เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านภาษา เนื้อหา และเวลา ผลการทดลองพบว่า นักเรียนสามารถทำกิจกรรมได้เสร็จตามเวลาที่กำหนด เนื้อหาเหมาะสมกับวัย

2.11 แก้ไขข้อบกพร่องแล้วจัดพิมพ์ฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3. การสร้างแบบวัดทักษะการอ่านและการเขียนคำควมกล้า สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบวัดทักษะการอ่านและการเขียนคำควมกล้า

3.2 ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู แบบเรียนภาษาไทย คู่มือการวัดผลและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3.3 วิเคราะห์เนื้อหาสาระและตัวชี้วัด แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควมกล้าทั้ง 7 ชุด เพื่อเป็นกรอบในการสร้างแบบทดสอบ

3.4 สร้างแบบวัดทักษะการอ่านและการเขียนคำควมกล้า โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วัดทักษะการอ่าน จำนวน 20 ข้อ ใช้เกณฑ์ในการอ่านดังนี้คือ

อ่านออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจนได้ 1 คะแนน

อ่านไม่ออก หรือออกเสียงไม่ถูกต้องได้ 0 คะแนน

ตอนที่ 2 วัดทักษะการเขียน จำนวน 20 ข้อเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ใช้เกณฑ์ในการตัดสินคือตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบได้ 0 คะแนน

3.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ชุดเดิม ตรวจสอบพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และทำการประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับตัวชี้วัด โดยมีเกณฑ์ดังนี้

ให้คะแนน + 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามตัวชี้วัด

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามตัวชี้วัด

ให้คะแนน - 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่วัดตามตัวชี้วัด

วิเคราะห์ข้อมูลและหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับตัวชี้วัด โดยใช้สูตร IOC (ไพศาล วรคำ, 2552 : 257) โดยเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .5 ขึ้นไปเป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงตามเนื้อหาที่ใช้ได้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ข้อสอบมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 -1.00

3.7 นำแบบวัดทักษะการอ่านและการเขียนคำควบล้ำ ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านตาจ่อยหนองสระ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 อำเภอปทุมรัตน์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 แล้วนำมาตรวจให้คะแนน โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ชัดเจนหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

3.8 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (B) ตามวิธีของ Brennan's Index (B : Index) ของแบบวัดทักษะการอ่านและการเขียนคำควบล้ำ (ไพศาล วรคำ, 2552 : 296) และทำการ คัดเลือกข้อสอบเฉพาะข้อที่มีค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์นี้ทั้งหมด ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่า ข้อสอบมีอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.25 -0.80

3.9 นำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและการเขียนคำควบล้ำ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Reliability) ตามวิธีของ โวเวทท์ (Lovett Method) (ไพศาล วรคำ, 2552 : 281) ผลการวิเคราะห์ พบว่า แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.85

3.10 จัดพิมพ์ฉบับจริงเพื่อนำไปใช้ในเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยต่อไป

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบความพึงพอใจของนักเรียนและการสร้างเครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด (2545 : 103)

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ต้องการวัดตามนิยามศัพท์เฉพาะ โดยพิจารณาว่าจะวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนในด้านใดบ้าง

4.3 กำหนดรูปแบบของคำถาม ข้อความที่จะถามที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึของผู้ตอบ

4.4 เขียนแบบความพึงพอใจของนักเรียน โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนเป็น 3 ระดับ การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ผู้วิจัยประยุกต์มาจากเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

พึงพอใจมากให้	3	คะแนน
พึงพอใจปานกลางให้	2	คะแนน

พึงพอใจน้อยให้	1	คะแนน
และใช้เกณฑ์การแปลผลคะแนน ดังนี้		
คะแนน	2.51-3.00	หมายถึง พึงพอใจระดับมาก
คะแนน	1.51-2.50	หมายถึง พึงพอใจระดับปานกลาง
คะแนน	1.00-1.50	หมายถึง พึงพอใจระดับน้อย

4.5 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบการใช้ภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4.6 นำแบบสอบถามเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม พิจารณา ตรวจสอบหาข้อบกพร่อง พิจารณาลงความเห็นและให้คะแนนของกลุ่มพฤติกรรม (IOC) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้ + 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมที่ระบุ

ให้ 0 เมื่อ ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมที่ระบุ

ให้ - 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น ไม่เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมที่ระบุ

4.7 คัดเลือกรายการแบบสอบถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้น ผลการวิเคราะห์ พบว่าข้อคำถามมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60-1.00

4.8 นำไปจัดพิมพ์ฉบับจริงและนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538 : 253) ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 6 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest – Posttest Design

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
ทดลอง	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

T_1 หมายถึง การทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)

X หมายถึง การทดลองจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

T_2 หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง (Post-test)

2. การดำเนินการทดลอง

การดำเนินการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมด้วยตนเอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ระหว่าง 4-15 มีนาคม พ.ศ. 2556 ใช้เวลา 3 สัปดาห์ สอนวัน ละ 1 ชั่วโมง เวลา 13.00 น. - 14.00 น. รวมทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีรายละเอียดการดำเนินการทดลอง ดังนี้

2.1 จัดปฐมนิเทศเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจถึง วิธีการเรียนรู้ บทบาทของผู้เรียน เป้าหมายของการเรียน ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของการเรียน จุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีประเมินผลการเรียนรู้

2.2 นำแบบวัดทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านค้อแสนสี อำเภอปทุมรัตน์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการประถมศึกษา ร้อยเอ็ดเขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 15 คน และตรวจให้คะแนนแล้วบันทึกคะแนนเก็บไว้เปรียบเทียบกับคะแนนทดสอบหลังเรียน (Post-test)

2.3 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT จำนวน 7 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ใช้เวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง รวมระยะเวลา 14 ชั่วโมง และเก็บคะแนนระหว่างเรียน โดยเก็บบันทึกคะแนนจนครบทุกแผน

2.4 หลังสอนเสร็จสิ้นแล้วนำแบบวัดทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) และตรวจเก็บคะแนน

2.5 นำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มาให้นักเรียนตอบแสดงความ

คิดเห็น

2.6 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ไปวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อสรุปผลการทดลองตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยต่อไป

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 4 มีนาคม 2556 ถึงวันที่ 22 มีนาคม 2556 ใช้เวลา 3 สัปดาห์ ๆ ละ 5 วัน ๆ ละ 1 ชั่วโมง ทุกวัน จันทร์ – วันศุกร์ เวลา 13.00 น. - 14.00 น. รวมทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง ไม่นับรวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบวัดทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ที่สร้างขึ้นทำการทดสอบกลุ่มเป้าหมายก่อนการทดลอง ใช้เวลาในการทดสอบ 1.30 ชั่วโมง ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการเอง แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT จำนวน 7 แผน จำนวน 14 ชั่วโมง ไม่นับรวมการทดสอบก่อนและหลังเรียน
3. ทำการทดสอบหลังเรียน (Post – test) หลังจากการทดลองสิ้นสุดลงโดยใช้แบบวัดทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง
4. กลุ่มเป้าหมายทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียน หลังเสร็จสิ้นการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (เพชฌัญญกิจระการ, 2544 : 44-52)
2. วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT โดยใช้สูตร (เพชฌัญญกิจระการ, 2544 : 31-36)

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT โดยใช้ t – test (Dependent Samples) (ไพศาล วรคำ, 2552 : 340)

4. วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับคุณลักษณะที่วัด (Item-Objective Congruence Index) ของแบบวัดทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้วิธีของ โรวินELLI และ แฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton, 1977 : 49-60) โดยใช้สูตร ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2552 : 257)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา หรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมระหว่างคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.2 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (B) ตามวิธีของ Brennan's Index (B : Index) ของแบบวัดทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ของคะแนนเต็มเป็นเกณฑ์กำหนดผู้รอบรู้และผู้ไม่รอบรู้ ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2552 : 296)

$$* B = \frac{f_p}{n_p} - \frac{f_F}{n_F}$$

เมื่อ	B	แทน	ดัชนีอำนาจจำแนกของเบรนนแมน
	F_p, f_F	แทน	จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูกในกลุ่มผ่านเกณฑ์ (Pass) และกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์ (Fail) ตามลำดับ
	n_p, n_f	แทน	จำนวนคนกลุ่มผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์

2.3 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ โดยสูตรใช้ของโลเวท (Lovett Method) (ไพศาล วรคำ, 2552 : 281)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x_i \sum x_{2i}}{(k-1) \sum (x_i - c)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ
	K	แทน	จำนวนแบบทดสอบทั้งหมด
	X_i	แทน	คะแนนของนักเรียนแต่ละคน
	C	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบโดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม

3. สถิติที่ใช้หาประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ

3.1 การหาประสิทธิภาพของของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตรดังนี้ (เผชิญ กิจระการ, 2544 : 44-52)

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทุกส่วนที่ผู้เรียนทุกคนทำได้
	A	แทน	คะแนนเต็มของทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียนที่ผู้เรียนทุกคนทำได้
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3.2 การวิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) ของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ (The Effectiveness Index : E.I.) ใช้สูตรดังนี้ (เพชฌัญญู กิจระการ, 2544 : 31-36)

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนผู้เรียน}) \times (\text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

$$\text{หรือ E.I.} = \frac{P_2 - P_1}{\text{Total} - P_1}$$

เมื่อ	E.I	แทน	ดัชนีประสิทธิผล
	P_1	แทน	ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ
	P_2	แทน	ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ

4. สถิติอนุมาน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลการทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน โดยใช้สูตร t-test (Dependent Samples) ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2552 : 340)

$$T = \frac{\bar{d}}{S_d / \sqrt{n}} \quad df = n - 1$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่สอบที่
	\bar{d}	แทน	ค่าผลต่างเฉลี่ยของกลุ่มคะแนน
	S_d	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มคะแนน
	n	แทน	จำนวนกลุ่มคะแนนหรือขนาดกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่ม
ร่วมมือ เทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์
ข้อมูลตามลำดับหัวข้อดังนี้ 3/2

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ถูกต้อง
ตลอดจนการสื่อความหมายของข้อมูลที่ตรงกัน

N	แทน	จำนวนนักเรียน
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ร้อยละของแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน
E.I.	แทน	ดัชนีประสิทธิผล

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ
โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 / 2
ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการดำเนินงานประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2

ตอนที่ 4 ผลการความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลองจำนวน 15 คน โดยทำการทดสอบก่อนเรียนแล้วให้นักเรียนเรียนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเก็บคะแนนระหว่างเรียนแล้วทำการตรวจให้คะแนนเพื่อหาร้อยละค่าเฉลี่ย เมื่อนักเรียน ได้เรียนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 7 แผนแล้วจึงได้ทำการทดสอบหลังเรียน ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 7

3600
2400

ตารางที่ 7 แสดงคะแนนจากการจัดกิจกรรมทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบคู่มือร่วมมือเทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2

เลขที่	ก่อนเรียน (40)	แบบฝึกทักษะ (280)	แบบทดสอบย่อย การอ่านและการเขียน (70)	พฤติกรรม การเรียนรู้ (280)	คะแนนรวมแบบฝึกทักษะ แบบทดสอบย่อยและพฤติกรรม (630)	หลังเรียน (40)
1	17	236	60	251	547	33
2	24	249	67	251	567	36
3	16	223	50	251	524	32
4	21	247	66	248	561	36
5	19	230	59	254	543	34
6	19	231	61	248	540	34
7	19	233	56	248	537	33
8	19	236	60	251	547	34
9	17	233	60	254	547	33
10	18	224	51	254	529	32
11	23	247	65	254	566	35
12	19	239	62	251	552	34
13	18	234	58	254	546	32
14	24	241	60	248	549	33
15	16	218	54	248	520	32
รวม	289	3,521	889	3,765	8,175	503
เฉลี่ย	19.27	234.73	59.27	251.00	545	33.53
ร้อยละ	48.17	83.83	84.67	89.64	86.51	83.83

จากตารางที่ 7 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 19.27 และ 33.53 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน

คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนทั้ง 7 แผนเท่ากับ 545 จากคะแนนเต็ม 630 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 86.51 สรุปได้ว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะและการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน/คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 86.51 /83.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการนำคะแนนจากแบบวัดทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำก่อนเรียนและหลังเรียน มาวิเคราะห์ ปรากฏผลดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

N	คะแนนเต็ม	คะแนน		ดัชนีประสิทธิผล (E.I)
		คะแนนรวมก่อนเรียน	คะแนนรวมหลังเรียน	
15	40	289	503	0.6881

จากตารางที่ 8 พบว่า กิจกรรมการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6881 หมายความว่ากิจกรรมการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นทำให้นักเรียนมีคะแนนทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำสูงขึ้นคิดเป็นร้อยละ 68.81

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3^{1/2} โดยการนำผลคะแนนมาวิเคราะห์ ปรากฏผลดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนน ทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3^{1/2} ก่อนเรียนกับหลังเรียน

ทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ	N	\bar{X}	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน	15	19.27	2.63	28.42	0.000*
หลังเรียน	15	33.53	1.36		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 9 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3^{1/2} มีคะแนนทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัยได้วัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้น ปรากฏผลดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมทักษะการอ่านและเขียนคำ
 ความกล้า โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT สำหรับนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	การเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการอ่านและเขียนคำความกล้าทำให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น	2.73	0.46	มาก
2	นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำความกล้าจนมีความมั่นใจและกล้าแสดงออก	2.80	0.41	มาก
3	นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	2.73	0.46	มาก
4	การเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการอ่านและเขียนคำความกล้าทำให้นักเรียนสามารถแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง	2.73	0.46	มาก
5	นักเรียนมีความภูมิใจในการอ่านและเขียนคำความกล้าได้	2.87	0.35	มาก
6	นักเรียนได้เรียนเป็นกลุ่มและได้ช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม	2.80	0.41	มาก
7	เวลาทำกิจกรรมนักเรียนดีใจที่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนในกลุ่ม	2.73	0.46	มาก
8	นักเรียนชอบทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม	2.80	0.41	มาก
9	นักเรียนมีความพึงพอใจกับผลการประเมินคะแนนพฤติกรรมในกลุ่ม	2.67	0.49	มาก
10	นักเรียนมีความพึงพอใจกับคะแนนของตนเองที่ได้	2.87	0.35	มาก
	รวม	2.77	0.45	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการอ่านและเขียนคำความกล้า โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT สำหรับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมเท่ากับ 2.77 และคะแนนเฉลี่ยรายข้ออยู่ระหว่าง 2.67 – 2.87 แสดงว่านักเรียนมีระดับความพึงพอใจทั้งโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.87$) คือ นักเรียนมีความพึงพอใจกับคะแนนของตนเองที่ได้ และข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.67$) คือ นักเรียนมีความพึงพอใจกับผลการประเมินคะแนนพฤติกรรมในกลุ่ม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยนี้ เพื่อพัฒนากิจกรรมทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีขั้นตอนการวิจัยสรุปตามลำดับหัวข้อได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/8
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำของนักเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT

กลุ่มเป้าหมายการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนบ้านค้อแสนสี ตำบลคอกกล้า อำเภอบึงสามพัน จังหวัดร้อยเอ็ด

สรุปผลการวิจัย

1. กิจกรรมทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 86.51 /83.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์
2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ค่าเท่ากับ 0.6881
3. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียนเรื่องคำควบกล้ำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT สามารถอธิบายผลได้ดังนี้

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียนเรื่องคำควบกล้ำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ 83.76/81.47 มีประสิทธิภาพ 86.51 /83.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ เป็นไปตามความมุ่งหมายของการวิจัยทั้งนี้ อาจเนื่องจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างมีระบบและได้รับการตรวจสอบแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญในการสร้างก่อนที่จะนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง โดยเริ่มจากได้ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แล้วดำเนินการเขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำโดยเฉพาะการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำผู้วิจัยได้สร้างตามหลักการและขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะที่ดีของ

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544 : 146) แบบฝึกทักษะเป็นการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่งคือการทำให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้นคือแบบฝึกเพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น รัชณี ศรีไพรวรรณ (2527 : 12) ประโยชน์ของแบบฝึกเป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเขียนทักษะช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้นช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทนโดยฝึกทันทีหลังจากเรียนในเรื่องนั้น ๆ ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้งการฝึกควรเน้นเฉพาะในเรื่องที่ฝึกซึ่งสอดคล้องกับประทีป แสงเปี่ยมสุข (2539 : 69) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้นช่วยให้จดจำเนื้อหาและคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทนทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียนทำให้ทราบความก้าวหน้าของตนเองสามารถนำแบบฝึกหัดมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้ทำให้ทราบข้อบกพร่องของนักเรียนทำให้ครูประหยัดเวลาทำให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพการดำเนินการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ทำให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันมีการเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุขพร้อมนักเรียนสามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้ในทันทีตามทฤษฎีความรู้ของวัตินิยมความรู้ที่เราจะได้ต้องได้จากสิ่งที่เราเห็น ได้สัมผัสนี้เองหรือมีประสบการณ์ (Sense Experience) ต่อสิ่งต่าง ๆ เหตุการณ์ต่าง ๆ อยู่เป็นประจำเหตุการณ์หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เรารับรู้ (Sensations) นี้จะอยู่ในสมองของเราเองเราจึงเกิดการเรียนรู้ขึ้นการเรียนรู้แบบนี้เป็นการเรียนรู้เชิงประจักษ์ (Empirical Knowledge) ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์เป็นหลัก การจัดการศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21 ว่ากิจกรรมการศึกษาในอนาคตมีลักษณะเด่นที่สุดคือมีความหลากหลายเพื่อสนองความต้องการที่หลากหลายและความแตกต่างของปัจเจกชนที่หลากหลายซึ่งนำไปสู่การศึกษาทางเลือก “การศึกษาทางเลือก” ทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้และพัฒนาเป็นความ “ใฝ่รู้” ในที่สุด ผู้วิจัยใช้การประเมินการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนโดยการสังเกตการทำแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบหลังแบบฝึกทักษะทำให้ทราบพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนทำให้ครูสามารถมองเห็นข้อบกพร่องของนักเรียนและตัวครูผู้สอนจุดอ่อนข้อดีข้อเสียในการเรียนการสอนสามารถปรับปรุงแก้ไขในทันทีและให้เหมาะสมกับผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศรี ภูมิชัย (2551 : 84-85) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แผนผังความคิดประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ NHT พบว่าแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อาษาไทยด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แผนผังความคิดประกอบกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ

แบบ NHT ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.36/81.68 คำนี ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้าน การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ แผนผังความคิดประกอบกับกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ NHT เท่ากับ 0.68 นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้าน การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แผนผังความคิดประกอบกับกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ NHT โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของกรรณิการ์ ภูมิสาวยคร (2553 : 78) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนคำควบกล้ำโดยใช้สื่อประสม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ค่าเท่ากับ 0.6881 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 0.5 เนื่องจากนักเรียนได้ร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันจะคอยช่วยเหลือกันเป็นการฝึกทักษะการทำงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันและกันผลงานของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกแต่ละบุคคลในกลุ่มสมาชิกต่าง ได้รับความสำเร็จร่วมกัน ครูเป็นเพียงผู้แนะนำให้คำปรึกษาเท่านั้นการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT เป็นการฝึกความรับผิดชอบตนเองและต่อกลุ่มซึ่งถือว่ามีความสำคัญต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากผลการศึกษาค้นคว้าจะเห็นว่าการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ทำให้พฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีนักเรียนเก่งที่เข้าใจ คำสอนของครูจะสามารถอธิบายให้เพื่อนฟังทำให้เพื่อนเข้าใจคำสอนของครู ได้ดียิ่งขึ้นอีกทั้ง ทำให้นักเรียนเก่งเข้าใจเนื้อหาของบทเรียน ได้อย่างลึกซึ้งและสมาชิกทุกคนเข้าใจดีว่าคะแนน ของตนมีส่วนช่วยเพิ่มหรือลดคะแนนของกลุ่มดังนั้นทุกคนต้องพยายามทำให้สำเร็จตามความ มุ่งหมายซึ่งสอดคล้องกับกัลยาณี บุญประสิทธิ์ (2551 : 73) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการอ่านการเขียนคำควบกล้ำที่มีตัว ร ล ว ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มีตัว ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.04 / 85.56 คำนี ประสิทธิภาพของแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้เท่ากับ 0.6300 และยังสอดคล้อง กับงานวิจัยของสุนีย์ อุทุมทอง (2552 : 66-105) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่าน เชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรม ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ NHT พบว่า คำนี ประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ด้านการอ่านเชิง วิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมด้วย

กลุ่มร่วมมือแบบ NHT เท่ากับ 0.7749

3. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผ่านการสร้างที่เป็นระบบมีรายละเอียดชัดเจนมีการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ เน้นกระบวนการกลุ่มให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีมช่วยเหลือซึ่งกันและกันมีนิสัยรักการทำงาน นักเรียนได้ค้นหาคำตอบด้วยตนเองนักเรียนเกิดความสนใจและได้ฝึกกิจกรรมอยู่เสมอทำให้เกิดความชำนาญ เกิดทักษะจึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาภรณ์ บัวพรหม (2552 : 66-105) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ NHT เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ NHT เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก หมายความว่านักเรียนมีความรู้สึกพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำโดยนักเรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ส่งผลให้นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษณา กิตติ เสรีบุตร (2553 : 92) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านออกเสียง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนเมืองวาปีปทุม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนหนังสือส่งเสริมการอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของกัลยาณี บุญประสิทธิ์ (2551 : 73) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องการอ่านการเขียนคำควบกล้ำที่มีตัว ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 ครูผู้สอนที่จะนำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ไปใช้ควรศึกษาขั้นตอนวิธีการให้เข้าใจมีการวางแผนกำหนดกิจกรรมไว้ให้แน่นอนกิจกรรมการฝึกทักษะต้องต่อเนื่องและสม่ำเสมอแล้วจะทำให้การสอนเกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริง

1.2 ครูผู้สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ต้องการนำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรมีกิจกรรมที่หลากหลายจะทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทยและสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่ายในการที่จะเรียนซึ่งจะส่งผลให้การเรียนของผู้เรียนดีขึ้น

1.3 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครูควรให้คำแนะนำดูแลอย่างใกล้ชิดในการทำกิจกรรมและคอยกระตุ้นให้นักเรียนกล้าแสดงออกโดยครูกล้าแนะนำเพื่อสร้างความมั่นใจให้นักเรียนพูด โน้มน้าวและกล้าแสดงความคิดเห็นในผลการเรียนของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT ในเนื้อหาอื่น ๆ

2.2 ควรมีการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับวิธีการสอนอื่น ๆ

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. คู่มือครูสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษาชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 1 และเล่ม 2 ตามพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533).
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2535.
- หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 1. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์การศาสนา, 2536.
- คู่มือครูสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษาชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 เล่ม 1 ตามพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2538 ก.
- คู่มือครูสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษาชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 เล่ม 1-2. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2538 ข.
- คู่มือการจัดกิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์. กรุงเทพฯ : เนชั่นมัลติมีเดียกรุ๊ป, 2540.
- คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่ง
สินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2544/
- การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานภาษา ชั้น
ประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2545.
- การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2546/
- กรรณิการ์ กิมาลัย. การพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่ม
ร่วมมือกันเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและ
การสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.
- กรรณิการ์ พวงเกษม. ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช, 2533.
- กรรณิการ์ ภูมิสายคร. การพัฒนาทักษะการเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้ชุดสื่อประสม กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 . วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและ
การสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2553.

- กระทรวงศึกษาธิการ. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2552.
- _____. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2551.
- กฤษณา กิตติเสรีบุตร. การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านออกเสียง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน)มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2553.
- กุศยา แสงเดช. แบบฝึก. กรุงเทพฯ : ฟิสิกส์เซ็นเตอร์, 2545.
- กัลยาณี บุญประสิทธิ์. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนควบกล้ำที่มีตัว ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2551.
- กิตติ ธนิกุล. การสะกดและผสมคำอักษรนำ อักษรควบ. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2543
- คมจำ แสนกล้า. การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.
- จันทรา ดันติพงสานุรักษ์. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning). กรุงเทพฯ : ม.ป.พ., 2543.
- จันทรา ปรีชา. การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2548.
- ฉลาด สมพงษ์. การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน กระทรวงศึกษาธิการ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน)มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณาการ, 2542.
- _____. เทคนิคการอ่าน. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณาการ, 2542.
- _____. หลักการสอนทั่วไป. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น, 2547
- ชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้มุ่งผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟีก, 2549.

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. “การประเมินผลสื่อผสม,” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับมัธยมศึกษา. หน้า 196. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2537.
- ชูจิต วรเชษฐ. การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2548.
- เด่นศักดิ์ อิงอาจ. การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องอักขรควบชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.
- ถาวร เทียงแก้ว. การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2548.
- ถวัลย์ มาศจรัส. การเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อการศึกษาและอาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : 21 เซ็นจูรี, 2546.
- เดกิงกิจ แก้วเสนห์. อ่านอย่างไรอ่านให้ดี. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2545.
- ทิสนา แจมมณี. ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์, 2545
- _____. ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์, 2547.
- ถาวรณีย์ แผนสมบุญ. แรงจูงใจในการปฏิบัติงานในศาลชั้นต้นของผู้พิพากษาอาวุโส. วิทยานิพนธ์ ร.ป.ม. (การบริหารทั่วไป) ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2548.
- ณัฐพันธ์ เขจรนันท์. พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ : บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด, 2551.
- นภดล จันท์เพ็ญ. การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : แสงศิลป์การพิมพ์, 2534.
- นันทนา รณเกียรติ. สัทศาสตร์เบื้องต้นและการบันทึกเสียงในภาษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.
- บันลือ พฤษะวัน. อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2522.
- _____. สอนอ่านให้เสริมกระบวนการคิด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2530.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2550.
- _____. พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กอพลินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2545.

- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. รูปแบบการสอนความเข้าใจในการอ่าน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2540.
- _____. “ครูกับการอ่าน : ว่าจะเป็นดัชนีคุณภาพการศึกษา,” สารสถาบันภาษาไทย. 3(3) : 69-77 ; กรกฎาคม-กันยายน, 2539.
- ประสงค์ ราชณสุข. รายงานการวิจัยการศึกษาผลการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยแก่เด็กชาวเขา. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยประสานมิตร, 2532.
- ปานดาว วาดโคกสูง. การพัฒนาแผนการเรียนรู้การอ่านและการเขียนภาษาไทย เรื่องคำควบกล้ำ ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.
- เพชฌุ กิจระการ. “การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษ (E₁/E₂),” เอกสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. หน้า 49-50. มหาสารคาม : ภาควิชาวิจัยและพัฒนา การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544.
- พระยาศรี สุนทรโวหาร. มุสยบทบรรพกิจ. กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร, 2504.
- พัชรี สิมพริกข์. ความสัมพันธ์ระหว่างแบบการคิด แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2542.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิจัยวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540.
- ไพศาล พระจันทร์ลา. การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการสอนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD . กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2551.
- ไพศาล วรคำ. การวิจัยทางการศึกษา (Educational Research). มหาสารคาม: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2552
- วัฒนาพร ระจับทุกข์. แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2542.

- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. หลักสูตรและการสอนภาษาไทย. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.
- _____. นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ BACKWARD DESIGN. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2550.
- _____. นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.
- วรรณภา ไชยวัน. การพัฒนาแผนการอ่านและการเขียนภาษาไทย เรื่อง อักษรควบและอักษรนำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.
- วรรณ โสภประยูร. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2537.
- รสริน สงครามดี. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้วยกลุ่มร่วมมือ แบบ STAD เรื่อง อักษรควบและอักษรนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 . กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2554.
- รัชณี ศรีไพรวรรณ. การสอนกลุ่มทักษะ 2 (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2527.
- รัตนภรณ์ เลิศคำฟู. การใช้วิธีการสอนแบบ เอสคิวโพร์ อาร์ ในการสอนจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ศษ.ม. (การประถมศึกษา) เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, 2542.
- _____. อ่านอย่างไรและเขียนอย่างไร. พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิต, 2546
- ราตรี พัฒนรังสรรค์. พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏจันทรเกษม, 2542.
- เรียม ศรีทอง. พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาการ : ศาสตร์แห่งการพัฒนาชีวิตและสังคม. กรุงเทพมหานคร : บริษัท เวิร์ดเวฟเอดดูเคชั่น จำกัด, 2542.
- โรงเรียนบ้านค้อแสนดี. เอกสารรายงานการประเมินตนเอง (SAR) เอกสารอัดสำเนา, 2554.
- ล้วน สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2538.

สนอง อินละคร. การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้วยกิจกรรมซีเน็คติกส์และกิจกรรมการระดม
พลังสมอง. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม (วิจัยทางการศึกษา) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ, 2544.

สมนึก ภัททิยธนี. การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กภาพสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2544.

สมบัติ ท้ายเรือคำ. ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กภาพสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2551.

สมบัติ ท้ายเรือคำ และคณะ. การวัดประเมินผลการศึกษา. กภาพสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2549.

สมศรี ภูมิชัย. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านดารเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้
แผนผังความคิดประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ NHT ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. กศ.ม.

(หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2551.

สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์. สื่อการเรียนรู้ภาษาไทยฉบับสมบูรณ์ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์,
2547.

สนิท สัตโยภาส. การสอนภาษาไทยแก่เด็กประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : บรรณกิจเทรตติ้ง, 2532.

สุรวาท ทองบุ. การวิจัยทางการศึกษา. มหาสารคาม: อภิชาติการพิมพ์. 2550.

สุรางค์ ไคว์ตระกูล. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

สุนีย์ อุทุมทอง. ผลการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ NHT.

วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
2552.

เสนีย์ วิลาวรรณ. พัฒนาทักษะภาษา เล่ม 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 3 ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. วัฒนาพานิชย์, 2544.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. หลักและวิธีสอนภาษาไทย พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,
2543.

สุนันทา สุนทรประเสริฐ. การสร้างแบบฝึก. ชัยนาท : ม.ป.พ., 2544.

สุภาภรณ์ บัวพรหม. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ
NHT เรื่อง การ อ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3. กศ.ม.(หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. 19 วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. กรุงเทพฯ :
ภาพพิมพ์, 2545.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. แนวการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย.

กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542.

_____. รายงานการประเมินความสามารถทางภาษาของ นักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบ
มุ่งประสบการณ์ภาษา และสถานการณ์การดำเนินการเรียนการสอนแบบมุ่ง
ประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2538.

ถำลี รำกสุทธี และคณะ. เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและเขียนแผนการสอน โดยยึด
ผู้เรียนเป็นรำคัญ. กรุงเทพฯ : พัฒนาศำศึกษา, 2544.

ศำวิวรรณ เสรรำรัตน์ และคณะ. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ : วิสิทธีพัฒน์, 2539.

อินทรำ ศรีสว่าง. ได้ศำศึกษำการพัฒน์แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและเขียนคำควบกลำ
ร ล ว โดยใช้แบบฝึกทักษะและกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศำศึกษาปีที่ 4.
วิทยำนิพนธ์ กศ.ม. (หลำกสูตรและการสอน) มหาศำรคำม : มหำวิทยำลัยมหาศำรคำม,
2547.

Abuseileek, A. F. "Cooperative vs. Individual Learning of Oral Skill in a CALL Environment,"
Computer Assisted Language Learning. 20(5) : 493-514 ; December, 2007.

Brooks, G. W. "Exploring the Relationship Between Teachers' Reading and Writing and
Their Teaching of Reading and Writing," **Dissertation Abstracts International**.
60(08) : 2854-A ; February, 2000.

Koh, C. and others. "Perceptions of Low Ability Students on Group Project Work And
Cooperative Learning," **Asia Pacific Education Review**. 8(1) : 89-99 ; April, 2007.

Graham, D. C. "Cooperative Learning Methods and Middle School Students," **Dissertation
Abstracts International**. 66(11) : unpagged ; May, 2006.

Ghaith, C. A. "The Effect of Two Types of Spelling Instruction on First-grade Reading,
Writing, and Spelling Achievement," **Dissertation Abstracts International**. 58(9) :
279-294 ; March, 2004.

Randall, I. M. "The Teaching Reading Practice Across Sectors in Grades Two and Four,"
Dissertation Abstracts International. 64(12) : 4301-A ; June, 2004.

Royinelli, R.J. and Hambleton, R.K. "On the Use Content Specialiats in the Assessment of
Criterin Reference Test Item Validity," **Dutch Journal of Educational Research**.
2 ; 49-60, 1977.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

1. ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
2. ตัวอย่างแบบฝึกทักษะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT แผนที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องการอ่านและเขียน คำควบกล้ำ ปร ปล

จำนวน 2 ชั่วโมง

15801800

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน (1) อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทหรือกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว

มาตรฐาน ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของ ภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ (1) เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

สาระสำคัญ *

การอ่านและการเขียนคำที่มี ปร ปล ควบกล้ำ ได้ถูกต้องจะทำให้ นักเรียนมีทักษะใน การเรียนภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้น

ตัวชี้วัด

1. นักเรียนสามารถอ่านคำที่มี ปร ปล ควบกล้ำที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำที่มี ปร ปล ควบกล้ำที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถทำงานกลุ่มและร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมได้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
 2. ความสามารถในการคิด
- ทักษะการคิดวิเคราะห์

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ซื่อสัตย์สุจริต
2. มีวินัย

3. ไฟ้เรียนรูู้

4. มุ่งมั่นการทำงาน

สาระการเรีียนรูู้

1. การอ่านคำที่มี ปร-ปล ควบกล้ำ
2. การเขียนคำที่มี ปร-ปล ควบกล้ำ ✓

กระบวนการจัดการเรีียนรูู้

1. ~~ขั้นเตรียม~~ ขั้นเตรียม

1.1 ครูและนักเรียนสนทนาตกลงกติกาศึกษาการเรีียนรูู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT แล้วครูสรุปรู้แจ้งให้นักเรียนฟังการจัดกิจกรรมการเรีียนรูู้โดยกลุ่มร่วมมือแบบ NHT นักเรียนทุกคนต้องทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผลการประเมินพฤติกรรมของนักเรียนในกลุ่มคะแนนจะได้เท่ากัน หลังจากเรีียนรูู้แล้ว ครูสามารถเลือกสมาชิกคนใดคนหนึ่งของกลุ่มมานำเสนอความรู้และตอบคำถามได้ และการทดสอบนักเรียนจะต้องต่างคนต่างทำ ไม่สามารถช่วยเหลือกันได้

1.2 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม ตามผลการเรีียนกลุ่มสาระการเรีียนรูู้ภาษาไทย กลุ่มละ 5 คน แบบคละความสามารถมีทั้งเพศชาย และเพศหญิง ประกอบด้วย คนเก่ง 1 คน คนปานกลาง 3 คน และคนอ่อน 1 คน และให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันกำหนดหมายเลขประจำตัวนักเรียนแต่ละคนในกลุ่ม

1.3. สมาชิกแต่ละกลุ่มร่วมกันตั้งชื่อกลุ่มของตนเองแล้วให้สมาชิกในกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่มและรองหัวหน้ากลุ่ม

2. ขั้นสอน

2.1 ครูสนทนากับนักเรียน เรื่องคำควบกล้ำแท้ที่มีพยัญชนะต้นเป็น ป ควบกับ ร ล จำนวน โดยครูอ่านบัตรคำให้นักเรียนฟังและ นักเรียนอ่านตามและฝึกอ่านจนคล่อง มีใบความรู้ประกอบการสนทนา

2.2 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสนทนาคำควบกล้ำ ปร ปล ที่พบเห็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันบ่อยๆ เช่น แปร่งพั้น ปรากฏ ปลอดคัย ปรองดอง เป็นต้น แล้วฝึกการอ่าน การเขียน และอ่านแจกลูกสะกดคำ เช่น แปร่งพั้น เป็น ปรอ-แอง-แปรง-ฟอ-อะ นอ-พั้น-แปรงพั้น เป็นต้น

2.3 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านใบความรู้ เรื่อง การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำแท้ที่มีพยัญชนะต้นเป็น ป ควบกับ ร ล แล้วฝึกอ่านออกเสียงคำควบกล้ำด้วยตัว พร ปล จนคล่อง

3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ NHT

3.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มมีหมายเลขประจำตัวร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการอ่านและเขียน โดยมีหัวหน้ากลุ่มและรองหัวหน้าเป็นผู้ดูแลสมาชิกในกลุ่ม

3.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับคำควบกล้ำแท้ที่มีพยัญชนะตัวหน้าเป็น ป ควบกับ ร ล โดยร่วมกันศึกษาค้นคว้าจากหนังสือเรียนภาษาไทย

3.3 ครูแจกแบบฝึกทักษะที่ ชุดที่ 4 ให้นักเรียนเป็นรายบุคคลและร่วมกันทำเป็นกลุ่ม โดยกำหนดบทบาทของสมาชิกแต่ละคนดังนี้ คนที่ 1 อ่านคำชี้แจงในแบบฝึก คนที่ 2 และ 3 สรุปความรู้คนที่ 4 และ 5 หากคำตอบเพื่อจะทำแบบฝึก

3.4 นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านคำควบกล้ำและอ่านสะกดคำในแบบฝึกทักษะ โดยนักเรียนที่เก่งอ่านนำ และเปลี่ยนคนอ่านนำ สมาชิกของกลุ่มอ่านตาม

3.5 ครูสังเกตพฤติกรรมนักเรียนและบันทึกคะแนนพฤติกรรมนักเรียนที่ได้เป็นกลุ่ม

4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ

4.1 ครูทดสอบการอ่านคำควบกล้ำ พร ปล ตามแบบฝึกทักษะชุดที่ 4 เรื่องการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ พร ปล แบบฝึกย่อยที่ 1 ของนักเรียนเป็นรายบุคคล

4.2 ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะชุดที่ 4 เรื่องการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ พร ปล แบบฝึกย่อยที่

2-3 และแบบทดสอบหลังเรียนเป็นรายบุคคลแล้วเปลี่ยนกันตรวจ

4.3 สมาชิกแต่ละกลุ่มได้คะแนนการทำกิจกรรม(แบบฝึกทักษะ) ครุบันทึกคะแนนไว้

5. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม

5.1 นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเรื่อง การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำแท้ที่มีพยัญชนะตัวหน้า ป ควบกับ ร ล

5.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มปรับปรุงผลงานของตนเอง และเก็บผลงานเข้าแฟ้มเก็บผลงาน

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้

2. บัตรคำ
3. แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 4 เรื่อง การอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ปร ปล
5. เพิ่มเก็บผลงาน

การวัดและประเมินผล

1. วิธีวัดและประเมินผล
 - 1.1 ตรวจสอบแบบฝึกทักษะ
 - 1.2 สังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียน
 - 2.3 ตรวจสอบทดสอบหลังเรียน
2. เครื่องมือการวัดและประเมินผล
 - 2.1 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน
 - 2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมร่วมกิจกรรมของนักเรียน
 - 2.3 แบบทดสอบหลังเรียน
3. เกณฑ์การวัดและประเมินผล
 - 3.1 แบบบันทึกผลการตรวจแบบฝึกทักษะ

นักเรียนทำแบบฝึกทักษะได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
 - 3.2 แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ และผลงานกลุ่ม
 - 3.2.1 นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้และผลงานกลุ่มได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

แบบทดสอบย่อย

 - 3.2.2 นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

บันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ใบความรู้

คำควบกล้ำ ปร ปล

คือ คำที่มีพยัญชนะ ๒ ตัวเรียงกัน พยัญชนะตัวแรก

คือ ป พยัญชนะตัวหลัง มี ปร ปล ประสมสระเดียวกัน

เวลาอ่านจะออกเสียงพยัญชนะ ๒ ตัว พร้อมกัน

เช่น เป็ริ้ว ปลุก เป็นต้น

บัตรคำ

ขมิ้น

ฉลาด/ฉลาด

ไขว่ไขว่

ปราบปราม

เปลี่ยนแปลง

ปรับปรุง

ปราบปลื้ม
กตเวทิตา

ปรากฏ
วอ ชั่วครู่

เอาเปรียบ
รวมรวบ

ปลอดภัย

แปร่งฟัน

ปรองดอง

สกปรก
ชวชว

ปลอกหมอน
ชวชว

ปล่อยข่าว
ชวชว

ปลอดภัย

เปล่าเปลี่ยว

ปราบปลื้ม

สิ้นเปลือง

แปลกปลอม

ปรึกษา

ปลุก
ชวชว

เปรี้ยว

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบบันทึกผลการตรวจแบบฝึกทักษะ

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียน
เรื่อง คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือ

เทคนิค NHT

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ ๖.....

เลข ที่	แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน				รวม 50 คะแนน	หมาย เหตุ
	แบบฝึกที่ 1 20 คะแนน	แบบฝึกที่ 2 10 คะแนน	แบบฝึกที่ 3 10 คะแนน	ทดสอบหลังเรียน 10 คะแนน		
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						

แบบสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียนของนักเรียน แผนการจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้ที่

เลขที่	พฤติกรรมที่ประเมิน							
	ปฏิบัติกิจกรรมด้วยความตั้งใจ	สนุกกับการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	ตั้งใจทำกิจกรรมแบบฝึกทักษะ	มีความรับผิดชอบ	เป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี	มั่นใจกล้าแสดงออก	อาสาทำงานด้วยความเต็มใจ	ช่วยเหลือเพื่อน
	5	5	5	5	5	5	5	5
1.								
2.								
3.								
4.								
5.								
6.								
7.								
8.								
9.								
10.								
11.								
12.								
13.								

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

คำชี้แจง แบบประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียนฉบับนี้ สร้างขึ้นเพื่อสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียนของนักเรียนเป็นกลุ่ม โดยครูผู้ประเมินสังเกตการทำงานกลุ่ม มีคำอธิบายเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

1. ปฏิบัติกิจกรรมด้วยความตั้งใจ

1.1 ปฏิบัติกิจกรรมด้วยความตั้งใจมากที่สุด	5	คะแนน
1.2 ปฏิบัติกิจกรรมด้วยความตั้งใจมาก	4	คะแนน
1.3 ปฏิบัติกิจกรรมด้วยความตั้งใจเป็นบางครั้ง	3	คะแนน
1.4 ปฏิบัติกิจกรรมด้วยความตั้งใจน้อย	2	คะแนน
1.5 ปฏิบัติกิจกรรมด้วยความตั้งใจน้อยที่สุด	1	คะแนน

2. สนุกกับการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

2.1 สนุกกับการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด	5	คะแนน
2.2 สนุกกับการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้มาก	4	คะแนน
2.3 สนุกกับการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้เป็นบางครั้ง	3	คะแนน
2.4 สนุกกับการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้เล็กน้อย	2	คะแนน
2.5 สนุกกับการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้น้อยที่สุด	1	คะแนน

3. ตั้งใจทำกิจกรรมการเรียนรู้

3.1 ตั้งใจทำกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด	5	คะแนน
3.2 ตั้งใจทำกิจกรรมการเรียนรู้มาก	4	คะแนน
3.3 ตั้งใจทำกิจกรรมการเรียนรู้เป็นบางครั้ง	3	คะแนน
3.4 ตั้งใจทำกิจกรรมการเรียนรู้เล็กน้อย	2	คะแนน
3.5 ตั้งใจทำกิจกรรมการเรียนรู้เล็กน้อยที่สุด	1	คะแนน

4. มีความรับผิดชอบ

4.1 มีความรับผิดชอบมากที่สุด	5	คะแนน
4.2 มีความรับผิดชอบมาก	4	คะแนน
4.3 มีความรับผิดชอบเป็นบางครั้ง	3	คะแนน
4.4 มีความรับผิดชอบน้อย	2	คะแนน
4.5 มีความรับผิดชอบน้อยที่สุด	1	คะแนน

5. เป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี

5.1 เป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดีได้ดีที่สุด	5	คะแนน
5.2 เป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดีได้ดี	4	คะแนน
5.3 เป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดีได้ดีพอใช้	3	คะแนน
5.4 เป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดีได้น้อย	2	คะแนน
5.5 เป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดีได้น้อยที่สุด	1	คะแนน

6. มั่นใจกล้าแสดงออก

6.1 มั่นใจกล้าแสดงออกมากที่สุด	5	คะแนน
6.2 มั่นใจกล้าแสดงออกมาก	4	คะแนน
6.3 มั่นใจกล้าแสดงออกเป็นบางครั้ง	3	คะแนน
6.4 มั่นใจกล้าแสดงออกน้อย	2	คะแนน
6.5 มั่นใจกล้าแสดงออกน้อยที่สุด	1	คะแนน

7. อาสาทำงานด้วยความเต็มใจ

7.1 อาสาทำงานด้วยความเต็มใจมากที่สุด	5	คะแนน
7.2 อาสาทำงานด้วยความเต็มใจมาก	4	คะแนน
7.3 อาสาทำงานด้วยความเต็มใจเป็นบางครั้ง	3	คะแนน
7.4 อาสาทำงานด้วยความเต็มใจน้อย	2	คะแนน
7.5 อาสาทำงานด้วยความเต็มใจน้อยที่สุด	1	คะแนน

8. ช่วยเหลือเพื่อน

8.1 ช่วยเหลือเพื่อนมากที่สุด	5	คะแนน
8.2 ช่วยเหลือเพื่อนมาก	4	คะแนน
8.3 ช่วยเหลือเพื่อนเป็นบางครั้ง	3	คะแนน
8.4 ช่วยเหลือเพื่อนน้อย	2	คะแนน
8.5 ช่วยเหลือเพื่อนน้อยที่สุด	1	คะแนน

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT
เรื่อง การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ^{1/2}

คำชี้แจง กาเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	เหมาะสม มาก ที่สุด	เหมาะสม มาก	เหมาะสม ปาน กลาง	เหมาะสม น้อย	เหมาะสม น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
1. สาระสำคัญ					
1.1 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย
1.2 มีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน
1.3 มีความถูกต้อง
2. ตัวชี้วัด					
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา
2.2 ครอบคลุมพฤติกรรมการเรียนรู้
2.3 สามารถสอนให้บรรลุจุดประสงค์
2.4 สามารถประเมินผลได้
2.5 ชัดเจนเข้าใจง่าย
3. เนื้อหา					
3.1 มีความชัดเจน ไม่สับสนและ น่าสนใจ
3.2 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน
3.3 เหมาะสมกับเวลาที่สอน
3.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้คำและภาษาที่ใช้เหมาะสมกับ นักเรียน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	เหมาะสม มาก ที่สุด	เหมาะสม มาก	เหมาะสม ปาน กลาง	เหมาะสม น้อย	เหมาะสม น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
4. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
4.3 เหมาะสมกับเวลาที่สอน
4.4 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน
4.5 ได้รับความสนใจของผู้เรียน
4.6 กิจกรรมกลุ่มที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
5.2 เหมาะสมกับวัย ความสนใจ ความสามารถของผู้เรียน
5.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน
5.4 ได้รับความสนใจของผู้เรียน
5.5 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ
6. กระบวนการวัดและประเมินผล					
6.1 วิธีการวัดและเครื่องมือสอดคล้องกับจุดประสงค์
6.2 สามารถวัดและประเมินสิ่งที่ระบุได้

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการสร้างแบบฝึกทักษะ
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ
เรื่อง การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ชั้น ป.3

คำชี้แจง กาเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	เหมาะสมมากที่สุด	เหมาะสมมาก	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	เหมาะสมน้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
1.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้
1.2 สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้
นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำได้หลังจากใช้แบบฝึกทักษะ
2. ด้านเนื้อหา					
2.1 เหมาะสมกับวัยความสามารถของผู้เรียน
2.2 กำหนดสาระการเรียนรู้เหมาะสมกับคาบเวลา
2.3 มีความยากง่ายพอเหมาะ
2.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
2.5 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้
3. รูปแบบและการใช้ภาษา					
3.1 รูปเล่มน่าสนใจ สวยงาม

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	เหมาะสมมากที่สุด	เหมาะสมมาก	เหมาะสมปานกลาง	เหมาะสมน้อย	เหมาะสมน้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
3.2 ภาพประกอบสื่อความชัดเจน สบายงาม เหมาะสม
3.3 ตัวอักษรชัดเจน อ่านง่าย สี สัน และขนาดพอเหมาะ
3.4 คำชี้แจงชัดเจน เข้าใจง่าย ใช้ภาษาสุภาพ
4. ด้านการวัดผลและประเมินผล					
4.1 ใช้เครื่องมือวัดได้อย่างเหมาะสม
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์
4.3 ครอบคลุมเนื้อหา

ข้อเสนอแนะ

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

ภาคผนวก ข

ผลการประเมินเครื่องมือของผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางภาคผนวกที่ 1 คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ประกอบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค NHT

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความหมาย
1. สาระสำคัญ	3.63	0.41	เหมาะสมมาก
1.1 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	3.60	0.55	เหมาะสมมาก
1.2 มีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	3.80	0.45	เหมาะสมมาก
1.3 มีความถูกต้อง	3.60	0.55	เหมาะสมมาก
2. ตัวชี้วัด	3.89	0.41	เหมาะสมมาก
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	4.00	1.00	เหมาะสมมาก
2.2 ครอบคลุมพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้	3.80	0.45	เหมาะสมมาก
2.3 สามารถสอนให้บรรลุจุดประสงค์	3.80	0.45	เหมาะสมมาก
2.4 สามารถประเมินผลได้	3.80	0.84	เหมาะสมมาก
2.5 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.00	0.71	เหมาะสมมาก
3. เนื้อหา	4.00	0.18	เหมาะสมมาก
3.1 มีความชัดเจน ไม่สับสนและน่าสนใจ	3.80	0.45	เหมาะสมมาก
3.2 เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
3.3 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	4.20	0.34	เหมาะสมมาก
3.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้คำและภาษาที่ใช้เหมาะสมกับนักเรียน	3.80	0.84	เหมาะสมมาก
4. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.88	0.39	เหมาะสมมาก
4.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	3.80	0.44	เหมาะสมมาก
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
4.3 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	3.80	0.45	เหมาะสมมาก
4.4 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	3.80	0.45	เหมาะสมมาก
4.5 ได้รับความสนใจของผู้เรียน	4.00	0.83	เหมาะสมมาก
4.6 กิจกรรมกลุ่มที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.80	0.55	เหมาะสมมาก

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความหมาย
5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้	3.88	0.39	เหมาะสมมาก
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	1.00	เหมาะสมมาก
5.2 เหมาะสมกับวัย ความสนใจ ความสามารถ ของผู้เรียน	3.80	0.45	เหมาะสมมาก
5.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน	4.00	1.00	เหมาะสมมาก
5.4 ได้รับความสนใจของผู้เรียน	4.20	0.84	เหมาะสมมาก
5.5 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	3.80	0.83	เหมาะสมมาก
6. กระบวนการวัดและประเมินผล	3.88	0.39	เหมาะสมมาก
6.1 วิธีการวัดและเครื่องมือสอดคล้องกับ จุดประสงค์	3.80	0.83	เหมาะสมมาก
6.2 สามารถวัดและประเมินสิ่งที่ระบุได้	4.00	0.45	เหมาะสมมาก
เฉลี่ยภาพรวม	3.83	0.19	เหมาะสมมาก

ตารางภาคผนวกที่ 2 คะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ การประเมินแบบฝึกทักษะ
เรื่อง การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ชั้น ป.3

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D	สรุปผลการประเมิน
1. จุดประสงค์การเรียนรู้	3.60	0.22	เหมาะสมมาก
1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	3.60	0.55	เหมาะสมมาก
1.2 สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้ นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำได้หลังจากใช้แบบฝึกทักษะ	3.60	0.55	เหมาะสมมาก
2. ด้านเนื้อหา	3.12	0.27	เหมาะสมมาก
2.1 เหมาะสมกับวัยความสามารถของผู้เรียน	3.60	0.89	เหมาะสมมาก
2.2 กำหนดสาระการเรียนรู้เหมาะสมกับคาบเวลา	4.20	0.45	เหมาะสมมาก
2.3 มีความยากง่ายพอเหมาะ	4.20	0.84	เหมาะสมมาก
2.4 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3.80	0.84	เหมาะสมมาก
2.5 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.00	0.71	เหมาะสมมาก
3. รูปแบบและการใช้ภาษา	3.85	0.34	เหมาะสมมาก
3.1 รูปเล่มน่าสนใจ สวยงาม	3.60	0.55	เหมาะสมมาก
3.2 ภาพประกอบสื่อความ ชัดเจน สวยงาม เหมาะสม	4.20	0.84	เหมาะสมมาก
3.3 ตัวอักษรชัดเจน อ่านง่าย สีต้นและขนาดพอเหมาะ	3.80	0.84	เหมาะสมมาก
3.4 คำชี้แจงชัดเจน เข้าใจง่าย ใช้ภาษาสุภาพ	3.80	0.45	เหมาะสมมาก
4. ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.00	0.61	เหมาะสมมาก
4.1 ใช้เครื่องมือวัดได้อย่างเหมาะสม	4.20	0.84	เหมาะสมมาก
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์	3.80	0.36	เหมาะสมมาก
4.3 ครอบคลุมเนื้อหา	4.00	0.71	เหมาะสมมาก
โดยรวม	3.64	0.28	เหมาะสมมาก

ตารางภาคผนวกที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องระหว่างแบบวัดทักษะการอ่านและ
การเขียนคำควบ กล้า กับตัวชี้วัด (IOC)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวมคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	0	0	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	0	0	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวมคะแนน	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

หมายเหตุ ตอนที่ 1 ข้อ 1-20
 ตอนที่ 2 ข้อ 21-40

ตารางภาคผนวกที่ 4 ค่าความยาก (p) และอำนาจจำแนกรายข้อ (B) ของแบบวัดทักษะการอ่านและการเขียนคำ ควบกล้ำ (ตอนที่ 2)

ข้อที่	ความยาก (p)	อำนาจจำแนก (B)	สรุปผล
1	0.77	0.45	ใช้ได้
2	0.73	0.30	ใช้ได้
3	0.80	0.60	ใช้ได้
4	0.77	0.45	ใช้ได้
5	0.40	0.30	ใช้ได้
6	0.30	0.35	ใช้ได้
7	0.70	0.60	ใช้ได้
8	0.63	0.35	ใช้ได้
9	0.73	0.30	ใช้ได้
10	0.73	0.50	ใช้ได้
11	0.67	0.55	ใช้ได้
12	0.60	0.45	ใช้ได้
13	0.73	0.50	ใช้ได้
14	0.67	0.25	ใช้ได้
15	0.47	0.55	ใช้ได้
16	0.60	0.30	ใช้ได้
17	0.73	0.80	ใช้ได้
18	0.70	0.75	ใช้ได้
19	0.80	0.45	ใช้ได้
20	0.77	0.40	ใช้ได้

หมายเหตุ ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ ตามวิธีของโลเวท (Lovett) เท่ากับ 0.85

ภาคผนวก ค

1. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ
2. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ตอนที่ ๑ ทดสอบทักษะการอ่านคำควบกล้ำ

คำชี้แจง นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำให้ถูกต้อง ถ้าอ่านถูกต้องและชัดเจน
ได้ ๑ คะแนน อ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง ได้ ๐ คะแนน

๑. กราบพระ	๑๑. เปลี่ยนแปลง
๒. กัดแก้ง	๑๒. ปลอดโปรง
๓. แก้วเท้า	๑๓. ตรวจตรา
๔. ขลาดเขลา	๑๔. เพลอหลับ
๕. ขัดขวาง	๑๕. พลัปลึง
๖. ขริบผม	๑๖. ทรุกโทรม
๗. คุณครู	๑๗. เสริมสร้าง
๘. คลาดเคลื่อน	๑๘. ฉะเชิงเทรา
๙. คั่นคว่ำ	๑๙. จริงจ้ง
๑๐. โปรดปราน	๒๐. ไชรี

ตอนที่ ๒ วัดทักษะการเขียนคำควบกล้ำ

คำชี้แจง ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย × ทับตัวอักษรหน้าคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ ๑-๕ ข้อใดเขียนคำควบกล้ำไม่ถูกต้อง

๑. ก. ครอบครั้ว ข. ดินทราย

ค. สระน้ำ ง. กะบะ

๒. ก. ไกวเปล ข. สิ้นเปลือง

ค. คำขวัญ ง. แปลกปลอม

๓. ก. มะปราง ข. เพ็ดเพลิน

ค. ครอบแคล้ว ง. เปลี่ยนแปลง

๔. ก. เข้มกั๊ด ข. ไม้แขวนเสื้อ

ค. ตะกตะ ง. มะกลูด

๕. ก. ขี้ขราด ข. ขริบผม

ค. ขวนขวย ง. ขรุขระ

ข้อ ๖-๑๐ ข้อใดเขียนคำควบกล้ำได้ถูกต้อง

๖. ก. ครอบครั้ว ข. ครีคโคม

ค. เก่งครัด ง. คมกลิบ

๗. ก. ต้นมะพร้าว ข. ข้าวเกรียบ

ค. กล้ากรีน ง. ไม้กลอก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

๘. ก. อินชี ข. เพรอหลับ

 ค. พลิกคว่ำ ง. สงกลาน

๙. ก. มะปลิง ข. เกรงใจ

 ค. จอมปริ่ม ง. ปรมเปลอ

๑๐. ก. นายพราน ข. แปรงผัก

 ค. ตันกร้า ง. แปลงสีพื้น

๑๑. คำในข้อใดใช้ ๓ ได้ถูกต้อง

 ก. ตันพลิก ข. ตันกะเพลา

 ค. พลวนดิน ง. ตลวงจตรา

๑๒. คำในข้อใดใช้ ๔ ได้ถูกต้อง

 ก. ปราบปาม ข. แปลกปรอม

 ค. นักปราชญ์ ง. ปรีกไฟ

๑๓. พี่น้องสองคนหน้าตา..... กันมาก เต็มคำควบกล้ำข้อใดลงในช่องว่าง

 ก. คล้าย ข. ค้าย

 ค. คร้าย ง. คว้ลาย

๑๔. เขาร้อง ด้วยความเจ็บปวด เต็มคำควบกล้ำข้อใดลงในช่องว่าง

 ก. โวยวาย ข. เสียดัง

 ค. ครวญคราง ง. โหยหวน

๑๕. เขาร่ำรวยเป็น เงินล้าน เต็มคำควบกล้ำข้อใดลงในช่องว่าง

ก. คนดี	ข. เศรษฐี
ค. ขอทาน	ง. ยาก

๑๖. นักเรียนช่วยกันทำงานอย่าง..... เต็มคำควบกล้ำข้อใดลงในช่องว่าง

ก. ว่องไว	ข. รวดเร็ว
ค. เข้มข้น	ง. คล่องแคล่ว

๑๗. โรงงาน..... น้ำเสียลงในแม่น้ำ เต็มคำควบกล้ำข้อใดลงในช่องว่าง

ก. ปล่อย	ข. เท
ค. นำ	ง. ชำระ

๑๘. ข้อใดใช้ ว เป็นคำควบกล้ำ

ก. ก้าวร้าว	ข. วาดเขียน
ค. กว้างขวาง	ง. วนเวียน

๑๙. คำในข้อใดเป็นคำควบกล้ำทุกคำ

ก. คร้ว พราน	ข. คลอง นลาด
ค. ความ ตลาด	ง. กล้วย หวี

๒๐. คำในข้อใดเป็นคำควบกล้ำไม่แท้ทั้งหมด

ก. เศร้า ทราญ	ข. สร้อย เผลอ
ค. ทราบ เปลือก	ง. ตลาด ปลื้ม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เฉลย ตอนที่ 2

1. ง
2. ค
3. ข
4. ง
5. ก
6. ก
7. ข
8. ค
9. ข
10. ก
11. ค
12. ค
13. ก
14. ค
15. ข
16. ง
17. ก
18. ค
19. ก
20. ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางภาคผนวกที่ 5 เปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียน

วันที่ 20 สิงหาคม 2560

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (40 คะแนน)	เฉลี่ยร้อยละ	คะแนนหลังเรียน (40 คะแนน)	เฉลี่ยร้อยละ
1	17	42.50	33	82.50
2	24	60.00	36	90.00
3	16	40.00	32	80.00
4	21	52.50	36	90.00
5	19	47.50	34	85.00
6	19	47.50	34	85.00
7	19	47.50	33	82.50
8	19	47.50	34	85.00
9	17	42.50	33	82.50
10	18	45.00	32	80.00
11	23	57.50	35	87.50
12	19	47.50	34	85.00
13	18	45.00	32	80.00
14	24	60.00	33	82.50
15	16	40.00	32	80.00
คะแนนเฉลี่ย	19.27	-	33.53	83.83
ร้อยละ	-	48.17	-	

ตารางภาคผนวกที่ 6 คะแนนรวมจากแบบฝึกทักษะ แบบทดสอบย่อยหลังเรียนและแบบสังเกต
พฤติกรรมการเรียนรู้

840

เลขที่	แบบฝึกทักษะ (280 คะแนน)	ทดสอบย่อย หลังเรียน (70 คะแนน)	พฤติกรรมกร เรียนรู้ (280 คะแนน)	รวม (630 คะแนน)	เฉลี่ยร้อยละ
1	236	60	251	547	86.83
2	249	67	251	567	90.00
3	223	50	251	524	83.17
4	247	66	248	561	89.05
5	230	59	254	543	86.19
6	231	61	248	540	85.71
7	233	56	248	537	85.24
8	236	60	251	547	86.83
9	233	60	254	547	86.83
10	224	51	254	529	83.97
11	247	65	254	566	89.84
12	239	62	251	552	87.62
13	234	58	254	546	86.67
14	241	60	248	549	87.14
15	218	54	248	520	82.54
เฉลี่ย	234.73	59.27	251.00	545	86.51
ร้อยละ	83.83	84.67	89.64	86.51	

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบฝึกหัด 40 = 240

วิชาแต่งคำพูด 10 = 60

แบบฝึกหัด พฤติกรรม 40 = 240

รวม 840

480

60

540

60

600

ตารางภาคผนวกที่ 7 คะแนนการทดสอบย่อยหลังเรียนแต่ละหน่วยการเรียนรู้

เลขที่	หน่วยการเรียนรู้ที่							รวม (70)	เฉลี่ย ร้อยละ
	1 (10)	2 (10)	3 (10)	4 (10)	5 (10)	6 (10)	7 (10)		
1.	9	8	8	9	8	9	9	60	85.71
2.	9	10	9	10	9	10	10	67	95.71
3.	6	6	7	8	8	8	7	50	71.43
4.	9	9	9	10	10	10	9	66	94.29
5.	8	9	8	8	9	8	9	59	84.29
6.	8	9	9	9	8	9	9	61	87.14
7.	8	8	8	8	8	8	8	56	80.00
8.	9	8	9	8	8	9	9	60	85.71
9.	8	9	8	9	8	9	9	60	85.71
10.	6	7	7	8	8	8	7	51	72.86
11.	9	9	9	10	9	9	10	65	92.86
12.	9	9	8	9	9	9	9	62	88.57
13.	8	8	8	9	8	9	8	58	82.86
14.	8	9	8	9	8	9	9	60	85.71
15.	8	8	7	8	7	8	8	54	77.14
ร้อยละ	81.33	84.00	81.33	88.00	83.33	88.00	86.67	84.67	84.67

ตารางภาคผนวกที่ 8 คะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุด

เลขที่	แบบฝึกทักษะชุดที่							รวม (280)	เฉลี่ย ร้อยละ
	1 (40)	2 (40)	3 (40)	4 (40)	5 (40)	6 (40)	7 (40)		
1	32	33	34	34	33	35	35	236	84.29
2	34	35	35	34	36	37	38	249	88.93
3	30	31	32	34	32	32	32	223	79.64
4	34	34	35	36	36	37	35	247	88.21
5	33	33	32	34	33	33	32	230	82.14
6	32	34	32	34	33	32	34	231	82.50
7	33	34	33	34	34	33	32	233	83.21
8	33	34	34	34	34	33	34	236	84.29
9	32	34	33	35	33	32	34	233	83.21
10	30	31	33	32	33	33	32	224	80.00
11	35	34	33	36	36	36	37	247	88.21
12	33	33	34	35	34	35	35	239	85.36
13	32	33	34	34	33	34	34	234	83.57
14	33	33	35	36	35	35	34	241	86.07
15	30	31	32	32	30	32	31	218	77.86
ร้อยละ	81.00	82.83	83.50	85.67	84.17	84.83	84.83	83.83	83.83

ตารางภาคผนวกที่ 9 คะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียน

เลขที่	หน่วยการเรียนรู้ที่							รวม (280)	เฉลี่ย ร้อยละ
	1 (40)	2 (40)	3 (40)	4 (40)	5 (40)	6 (40)	7 (40)		
1	33	35	35	36	36	38	38	251	89.64
2	33	35	35	36	36	38	38	251	89.64
3	33	35	35	36	36	38	38	251	89.64
4	32	34	35	36	36	37	38	248	88.57
5	34	35	34	37	38	38	38	254	90.71
6	32	34	35	36	36	37	38	248	88.57
7	32	34	35	36	36	37	38	248	88.57
8	33	35	35	36	36	38	38	251	89.64
9	34	35	34	37	38	38	38	254	90.71
10	34	35	34	37	38	38	38	254	90.71
11	34	35	34	37	38	38	38	254	90.71
12	33	35	35	36	36	38	38	251	89.64
13	34	35	34	37	38	38	38	254	90.71
14	32	34	35	36	36	37	38	248	88.57
15	32	34	35	36	36	37	38	248	88.57
ร้อยละ	82.50	86.67	86.67	90.83	91.67	94.17	95.00	627.50	89.64

ภาคผนวก ง

หนังสืออนุญาตแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ ว ๑๒๓๘

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๓

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณเทิดศักดิ์ โพธิสาขา

ด้วยนางจันทร์ทอง กองมณี รหัสประจำตัว ๕๒๑๒๑๖๓๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ภาคสมทบ ศูนย์เชียงใหม่ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยบรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษา ดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกรียงศักดิ์ ไพรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ ว ๑๒๓๘

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๓

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณไพศาล พระจันทร์ลา

ด้วยนางจันทร์ทอง กองมณี รหัสประจำตัว ๕๒๑๒๑๒๖๓๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาศษศษ ศูนย์เชียงใหม่ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยบรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษา ดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกรียงศักดิ์ ไพรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ ว ๑๒๓๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๓

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณวรวิทย์ บุญญาริพิทักษ์

ด้วยนางจันทร์ทอง กองมณี รหัสประจำตัว ๕๒๑๒๑๒๖๓๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาศษสทบ ศูนย์เชียงใหม่ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยบรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษา ดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกรียงศักดิ์ ไพโรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ ว๑๒๓๘

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๓

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณชิตพิมล พลสมบัติ

ด้วยนางจันทร์ทอง กองมณี รหัสประจำตัว ๕๒๑๒๑๒๖๓๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาศึกษาศาสตร์ ศูนย์เชียงใหม่ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยบรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษา ดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกรียงศักดิ์ ไพโรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๓๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ ว ๑๒๓๘

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณไพลิน เตียงพลกรัง

ด้วยนางจันทร์ทอง กองมณี รหัสประจำตัว ๕๒๑๒๑๒๖๓๑๗ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ ศูนย์เชียงใหม่ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยบรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมด้านเนื้อหา ภาษา ดึงเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกரியงศักดิ์ ไพโรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล

นางจันทร์ทอง กองมณี

วัน เดือน ปีเกิด

วันที่ 18 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2503

สถานที่เกิด

อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

ภูมิลำเนา

บ้านวังยาว อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

ตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

โรงเรียนบ้านค้อแสนดี ตำบลคอกกล้า อำเภอปทุมรัตต์
จังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ร้อยเอ็ด เขต 2

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2546

ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2557

ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียน
การสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY